

GŁOS ROBOTNICZY

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III

ŁÓDŹ, CZWARTEK 11 GRUDNIA 1947 ROKU

NR. 339 (904)

DALSZĄ WALKĘ

z reakcyjnym rządem Schumana zapowiada Generalna Konfederacja Pracy

PARYŻ (PAP). Jak już podaliśmy, Krajowy Komitet Strajkowy postanowił dnia 9 grudnia w godzinach wieczornych zakończyć akcję strajkową i wezwać strajkujących do powrotu do pracy. Krajowy Komitet Strajkowy ogłosił w tej sprawie komunikat, podpisał go przez Benoit Frachon, Louis Saillanta, Gastona Monmousseau, Pierre Lebrun, Juliana Racamond, Reynaud i Andre Follet.

W komunikacie Krajowy Komitet Strajkowy stwierdza m. in. „W wyniku walki strajkowej otrzymaliśmy miesięczny dodatek drożyzniany w wysokości 1.500 fr., który będzie wypłacany od 24 listopada dla wszystkich robotników, bez względu na to czy brali udział w strajku czy nie strajkowali. Nowe minimum egzystencji zostanie ustalone od dnia 1 grudnia br.

Oznacza to podwyższenie płac, z którym należy się liczyć.

Dodatki rodzinne będą płacone wszystkim pracownikom, bez względu na to, czy brali oni udział w akcji strajkowej. Dodatki te zostaną powiększone o 22 proc. Nie będą stosowane żadne sankcje za udział w akcji strajkowej. Oto rezultaty, które osiągnęliśmy dzięki akcji strajkowej.

Komunikat następnie wskazuje na to, że rząd nie uwzględnił niektórych postulatów strajkujących. Pracownicy nie otrzymali bowiem gwarancji od rządu w sprawie utrzymania siły nabywczej płac. Minister pracy złożył w tej sprawie oświadczenie, które należy uważać za gołosłowną obietnicę.

„Klasa robotnicza — czytamy w komunikacie — wie na podstawie swych licznych i bolesnych doświadczeń, że w tej sprawie nie można zadowoląć się przyrzeczeniami. Oto dlaczego GGT będzie walczyć o odpowiednie gwarancje”

Z kolei komunikat stwierdza, że rząd odmówił postulatowi w sprawie natychmiastowego zwolnienia aresztowanych w związku ze strajkiem pracowników, którzy bronili się przeciwko atakom policji.

Komunikat przypomina, że rząd utrzymuje w mocy ustawy antyrobotnicze, skierowane przeciwko związkom zawodowym.

Przedstawiając przebieg strajku, komunikat stwierdza: „Walka, którą prowadziło od trzech tygodni 3 miliony pracowników jest wzorem wytrwałości i odwagi”. Komunikat podkreśla, że przeciwko strajkującym zastosowano wszelkie możliwe środki represyjne. Komunikat przypomina ataki policji i wojska

przeciwko strajkującym, dekrety mobilizacyjne, propagandę, jaką rozpętały dzienniki stojące na usługach rządu i radio, akcję rozłamową chrześcijańskich związków zawodowych.

„Rząd zdawał sobie dobrze sprawę z tego — czytamy w komunikacie — że robotnicy żyją z dnia na dzień i nie posiadają zapasów. Chciał więc złamać opór strajkujących, licząc na ich nędzę. Wytrwałość pracowników okazała się jednak zbyt silna”

Komunikat wyraża podziękowanie za pomoc Związkowi Zawodowemu Polski, Rumunii,

Czechosłowacji, Bułgarii, Węgier, licznym organizacjom zawodowym Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Włoch. Komunikat podkreśla również solidarność jaką manifestowali marynarze Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Grecji i innych krajów podczas pobytu w portach francuskich.

Stwierdziwszy, że manewry reakcji, zmierzające do zadania decydującego ciosu klasie robotniczej i CGT zawiodły, komunikat podkreśla, iż świat pracy nie pozwoli na stosowanie wobec niego przemocy.

(Ciąg dalszy na str. 2-ej)

Wspólne posiedzenie KC PPR i CKW PPS

10 grudnia r. b. w lokalu KC PPR odbyła się wspólna Narada Aktywu Centralnego PPS i PPR z udziałem członków CKW PPS i KC PPR i sekretarzy wojewódzkich obydwu partii.

Naradzie przewodniczył sekretarz generalny PPR tow. Władysław Gomułka-Wiesław.

Referat o zagadnieniach polityki wewnętrznej, ze szczególnym uwzględnieniem problemów jednolitego frontu wygłosił sekretarz generalny CKW PPS tow. Józef Cyrankiewicz.

Następnie przewodniczący CKW PPS tow. Kazimierz Rusinek podzielił się informacjami o niedawno odbytej w Antwerpii II-iej konferencji partii socjalistycznych. W dyskusji, która rozwinęła się po referacie, wzięli udział tow. Berman, Jabłoński, Ochab, Bobrowski, Borejsza, Leszczycki, Zambrowski, Żerkowski, Mine oraz Rusinek.

Tow. Cyrankiewicz podsumował wyniki dyskusji podkreślając dorobek polityczny i ideologiczny obydwu partii i zapowiedział dalsze wspólne obrady nad poszczególnymi zagadnieniami.

Reasumując naradę tow. Gomułka-Wiesław podkreślił doniosłe znaczenie wspólnych dyskusji i ich owocność dla obydwu partii robotniczych.

Rosną szeregi Markosa

Chłopi greccy zmobilizowani przez faszystów — przechodzą w pełnym uzbrojeniu na stronę armii powstańczej

PARYŻ, PAP. — Agencja EAM Press donosi z Aten, że w kołach rządowych panuje poważne zaniepokojenie z powodu zanotowanych ostatnio licznych wypadków porzucania

broni przez chłopów, zmobilizowanych przez rząd do tzw. oddziałów samoobrony.

Chłopi ci, nie chcąc walczyć przeciwko oddziałom gen. Markosa masowo przechodzą na

ich stronę bądź też dezertują.

Prasa reakcyjna, komentując powyższe wiadomości stwierdza, że jedynym ratunkiem dla rządu byłoby przybycie wojsk obcych. Jeżeli wojska obce nie przybędą do Grecji — pisze prasa reakcyjna — wszelkie nadzieje na pokonanie Markosa są złudne, gdyż siły rządowe są do tego zbyt słabe.

Uczciwi socjaliści zrywają z Blumem

„Egzekutywa z Blumem i Schumanem na czele — zdradziła własną doktrynę” — wołają lewicowi socjaliści francuscy

PARYŻ, (Telepress). Wzrastające niezadowolone w szeregach socjalistów oraz poparcie, jakiego oba skrzydła w kierownictwie partii: tzw. lewicowe — Guy Molleta i pravicowe — Bluma i Ramadier udzieliły schumannowskiej ustawie antystrajkowej — doprowadziło do rozłamu w partii socjalistycznej.

Yves Dechezelle, były zastępca sekretarza generalnego partii, oraz grupa innych lewicowych przywódców postanowiła zerwać z egzekutywą, która „zdradziła własną doktrynę” i wezwać „wszystkich socjalistów wiernych swym ideałom” do zorganizowania się w nową grupę: „Socjalistyczną Akcję Rewolucyjną”.

Lewicowi socjaliści podkreślają, że niedzielne wybory samorządowe w Le Havre, które zostały spowodowane zwłoką w wyborze burmistrza po ustąpieniu degaullistowskich radców dowodzą, że polityka trzeciej siły odnio-

śla zdecydowaną porażkę.

Wybory uważane były za wyraz opinii publicznej po trzytygodniowych strajkach i antykomunistycznej kampanii rządowej.

Trzecia siła (socjaliści MPR i radykałowie) otrzymali jedynie 20 procent głosów, podczas gdy atakowani ze wszystkich stron komuniści zwiększyli swój stan posiadania z 33 na ponad 40 procent.

Wszystkie inne partie przewidywały wielką porażkę komunistów w następstwie obecnych zatargów.

Zakłopotanie oficjalnej partii socjalistycznej z powodu druzgocącej porażki było tak

wielkie, że wczorajszy organ oficjalny partii „le Populaire” wstrzymał się nawet od podania wyników wyborów.

Komunistyczna „Humanite” określa wyniki wyborów jako „ostateczny dowód, że na wyborców nie wywarła wrażenia historyczna kampania prowadzona w myśl zasad Goebbelsa”. Pismo stwierdza, że wyniki wyborów stanowią wspaniałą odpowiedź na oszczerstwa rzucane przez Dulles pod adresem Francuskiej Partii Komunistycznej. Le Havre nie chce być amerykańskim portem ani Francją amerykańską kolonią.”

Strajk generalny w Rzymie rozpoczął się dzisiaj o północy

LONDYN (obsł. wł.). Rzymska Izba Pracy uchwaliła rozpocząć dzisiejszej nocy strajk generalny wszystkich robotników i pracowników Rzymu. Uchwała o strajku zapadła po bezskutecznych rokowaniach z rządem w spra-

wie uruchomienia robót publicznych i zwiększenia zasiłków dla bezrobotnych.

Jak wiadomo strajk miał być rozpoczęty w dniu wczorajszym, lecz wskutek propozycji rządu prowadzenia rokowań termin jego został przesunięty o 24 godziny.

Frachon
mówi
Walka
irwa
dalej...

PARYŻ (PAP). Sekretarz generalny CGT Frachon zamieścił na łamach „Humanite” artykuł, omawiający uchwałę Centralnego Komitetu Strajkowego. W artykule tym autor podkreśla, że wrogowie mas robotniczych dali dowód całkowitego braku jakiegokolwiek skrupułów i nie przebrali w środkach w obronie przywilejów wielkiego kapitału. Obok gwałtownych metod represyjnych do których użyto policję i wojsko, w kampanii antystrajkowej uczestniczyły również prasa i radio.

CGT zrobiła wszystko, co do niej należało. Zrobiła to dziś i uczyni to jutro. Daniel Meyer i jego przyjaciele będą niewątpliwie mieli okazję stwierdzić — zaznacza generalny sekretarz CGT — że między ich marzeniami o zniszczeniu związków zawodowych a rzeczywistością istnieje przepaść nie do przebycia. W tej wspaniałej walce francuska klasa robotnicza złożyła dowody swojej odwagi, wytrzymałości i dynamizmu. Zmusiła ona rząd do cofnięcia się krok za krokiem.

Klasa robotnicza — pisze w zakończeniu Frachon — będzie się przegrupowywać i gromadzić swoje siły, dla odparcia reakcji w swojej walce o chleb, wolność i niezależność.

9 gramów radu przybyło do Gdyni

GDAŃSK (PAP) — W dniu 9 bm. przybył do portu gdańskiego statek kanadyjski „Triport” z Montrealu z ładunkiem przeszło 3000 ton.

Ładunek składa się między innymi z medykamentów, mleka skondensowanego i 9 gramów radu, o wartości 235.000 dolarów, nadesłanych w ramach pomocy UNRRA. Jest to trzecia przesyłka radu z dostaw UNRRA.

Trzęsienie ziemi w Turcji

LONDYN (PAP) — Jak donosi agencja Reutersa, ubiegłej nocy nawiedziło wschodnią Anatolię silne trzęsienie ziemi. W wielu miejscowościach domy zostały poważnie uszkodzone. Są również ofiary w ludziach.

Nowe prezydium

Bułgarskiego Zgromadzenia Narodowego
SOFIA (PAP) — Bułgarskie Zgromadzenie Narodowe wybrało we wtorek nowe prezydium, w skład którego weszło 9-ciu przedstawicieli partii komunistycznej, 2-ch — partii agrarnej, 2-ch — partii chłopskiej (Zveno) oraz 1 — partii socjalistycznej.

6-ty dzień procesu KPOPP-u

Obarski-agent obcego wywiadu opisuje koleje swej wywrotowej roboty

Z kolei przed sądem staje oskarżony Obarski, b. dziennikarz i b. kierownik referatu prasowego Ministerstwa Odbudowy. Oskarżony Obarski przyznaje się do przynależności do nielegalnych organizacji, wypiera się jednak współpracy z wywiadem i korzystania ze środków finansowych, pochodzących z ośrodków zagranicznych.

Na wstępie swych zeznań oskarżony oświadcza, że pracował w różnych organizacjach podziemnych, w WRN, delegaturze sił zbrojnych, WIN, komitecie porozumiewawczym i w t. zw. NPPS. Przechodząc do szczegółowego omówienia swej działalności w WRN, wyjaśnia, że w chwili wyzwolenia kraju był pełnomocnikiem centralnego komitetu wykonawczego WRN na okręg warszawski, t. zw. „okręgowcem”.

Obarski opowiada o jednym z zebrań w CKW WRN w Brwinowie z udziałem Zaremby, Pajdaka, Szczurkowskiego, Zdanowskiego, Dziegielewskiego i in. O decyzjach powziętych na tym zebraniu, powiedział Obarskiemu sekretarz generalny WRN Kazimierz Pużak. W najbliższym czasie odbędzie się — poinformował Pużak — posiedzenie rady naczelnej WRN poprzedzone t. zw. radą wawerską. Rada wawerska była instytucją, powołaną w 1939 r. w skład której weszli przedstawiciele różnych organizacji, działających w okresie przedwojennym. Rada wawerska wyłoniła w owym czasie centralny komitet wykonawczy WRN.

Po konferencji w Brwinowie, — ciągnie oskarżony, — odbywały się w terminach miesięcznych lub 6-cio tygodniowych konferencje okręgowców, kierowników prasy i terenowych organizacji WRN. Obarski brał udział w trzech tego rodzaju konferencjach, które odbywały się w Krakowie z udziałem przedstawicieli CKW i kierowników poszczególnych wydziałów.

Pierwsze zebranie „okręgowców” WRN z terenu całej Polski odbyło się w kwietniu 1945 roku w Krakowie. Przewodniczący CKW WRN Zaremba wygłosił referat o sytuacji w kraju. Uchwalił nie powziąć żadnych i apelowano do CKW WRN o przyspieszenie ostatecznych decyzji.

Następna konferencja odbyła się w maju 1945 roku również w Krakowie. Zaremba złożył sprawozdanie z rozpoczętych rozmów między WRN i PPS. Sprawozdanie to przyjęto z dużym zadowoleniem.

Następna konferencja odbyła się w czerwcu i poświęcona została omówieniu wyników konferencji rady wawerskiej i rady naczelnej. CKW WRN otrzymał pełnomocnictwo do wszczęcia rozmów połączeniowych, które to rozmowy były już w pełnym toku. Z ramienia WRN rozmowy prowadził: prezes przedwojennej rady naczelnej Zygmunt Żulawski, Stanisław Garlicki i inni. W czasie tej konferencji — ciągnie Obarski — Zaremba nie przesądzał wyniku rozmów z CKW PPS. Prawie wszyscy przedstawiciele okręgów i kierownicy obszarów, wypowiadali się za połączeniem z PPS.

Prof. H. Kijewska — laureatka nagrody muzycznej m. Łodzi

W dniu wczorajszym odbyło się posiedzenie Komitetu Nagrody Muzycznej m. Łodzi, powołanego przez Zarząd Miejski. Komitet jednomyślnie uchwalił przyznać nagrodę ob. HELENIE KIJEWSKIEJ — DOBKIEWICZOWEJ ZA CAŁOKSZTAŁT JEJ DZIAŁALNOŚCI W DZIEDZINIE KRZEWIENIA KULTURY MUZYCZNEJ W ŁODZI.

W lipcu — kontynuuje swe zeznania oskarżony — odbyło się posiedzenie rady naczelnej WRN pod przewodnictwem Zygmunta Żulawskiego. W wyniku posiedzenia przyjęto tekst ustalony między CKW WRN i CKW PPS, uznano rząd jednolity narodowej i polskiej przyjaznych stosunków ze Związkiem Radzieckim. W sprawach organizacyjnych była mowa o wprowadzeniu (13-15) przedstawicieli WRN do rady naczelnej PPS i wprowadzeniu do WRN pewnej liczby (8-10) przedstawicieli PPS.

Likwidacja WRN — zdaniem Obarskiego, — nastąpiła w styczniu 1946 roku na zebraniu organizacyjnym w Krakowie, o którego przebiegu poinformował oskarżonego Leśniewski. Wobec tego, że układ połączeniowy z lipca 1945 roku ratyfikowany przez radę naczelną WRN został przez CKW PPS odrzucony, przed WRN stanęły trzy możliwości: dążenie do połączenia z PPS, dążenie do stworzenia nowej partii, lub też trwanie w konspiracji. Na skutek decyzji CKW PPS pierwsza kon-

ceptcja upadła. Próba ujawnienia WRN pod firmą Polskiej Partii Socjal-Demokratycznej (PPSD), podjęta przez Żulawskiego, została udaremniona. Trwałymi w konspiracji — mówi oskarżony — do stycznia 1946 roku, w międzyczasie zaś aktywność organizacyjną WRN malała, — siłą rzeczy wciągamy do Polskiej Partii Socjalistycznej.

Sprawa została załatwiona nie wiem w jaki sposób — mówi Obarski. W myśl uchwały CKW WRN członkowie WRN składają deklarację wstąpienia do PPS. Podano do wiadomości w trybie organizacyjnym, że do Polskiej Partii Socjalistycznej nie mają wstępu przewodniczący CKW WRN Zygmunt Zaremba, który wiosną 1946 roku wyjechał za granicę, Dziegielewski i Białas.

W wyniku tej instrukcji członkowie WRN, wśród nich i oskarżony Obarski, złożyli deklarację wstąpienia do PPS. Byli oni zwolnieni od obowiązku przedstawienia podpisów członków wprowadzających.

Dalszy ciąg zeznań Obarskiego podamy w numerze jutrzejszym.

Klasa robotnicza Francji walczy

(Ciąg dalszy ze str. 1-ej)

„Trzeba przegrupować i zgromadzić nasze siły do przyszłych walk, które będą ciężkie — oświadcza komunikat — bierzemy na siebie odpowiedzialność za wezwanie do przystąpienia do pracy. Ci, którzy zachowują się tak wspólnie w walce napewno nas zrozumieją. Wszyscy ci, którzy pchnięci przez głód podjęli pracę i ci, którzy walczyli do końca pozostała zjednoczeni w tej samej woli zwycięstwa nad reakcją, zagrażającą nam wszystkim. Powróćmy oni do pracy ze swoimi działaczami na czele, nie zostawiając nikogo na uboczu i będą się domagać ażeby żadne siły polityczne czy wojskowe nie przebywały dalej w obrębie przedsiębiorstw ani w ich okolicy”.

W dalszym ciągu odezwy, komunikat wzywa do podjęcia akcji na rzecz wstępowania do szeregów jedynej organizacji broniącej świata pracy, a to CGT. Niezależnie od poglądów politycznych wszyscy robotnicy powinni wykazać pełną solidarność dla stawienia czoła trudnościom, które ich jeszcze czekają.

Rząd reakcji i głodu, głosi komunikat, wykazując otwarcie wyrażone przez amerykańskich reakcjonistów żądania, chciałby złamać

i podporządkować sobie organizacje zawodowe. Rząd nie znalazłby żadnych przeszkód, gdyby nie obecność potężnej, wolnej i niezależnej organizacji związkowej. Gdyby nie te przeszkody, rząd mógłby prowadzić w spokoju swoją politykę nędzy i użamienienia, kierowaną w pierwszym rzędzie przeciwko klasie robotniczej, a następnie — przeciwko chłopom i klasom średnim. Odmowa udzielenia niezbędnych gwarancji utrzymania zdolności nabywczej plac, wskazuje wyraźnie, że musimy być mocni aby stawić czoła temu co nas jeszcze czeka”.

Komunikat zapowiada kontynuowanie akcji na rzecz zwolnienia aresztowanych działaczy gwarantując równocześnie środki utrzymania ich rodzin.

W zakończeniu komunikat stwierdza, że francuska klasa robotnicza, która stała na czele walki z najeźdźcą i była awangardą odrodzenia gospodarczego nigdy nie będzie stężyła nieprzyjaźniom republiki. Rząd traktuje klasę robotniczą jako wroga. Będzie on miał w każdym proletariatusz świadomego przeciwnika, gotowego do walki z polityką głodu, do walki o niezależność”.

Na pomoc dla robotników francuskich

Na wezwanie Ogólnopolskiego Komitetu Pomocy Strajkującym we Francji, Okręgowa Komisja Związków Zawodowych w Łodzi, w dniu 10 bm. zwołała konferencję Związków Zawodowych i organizacji społecznych, a miało miejsce: Ligi Kobiet, Samopomocy Chłopskiej, Ligi Morskiej, PSS, „Społem”, ZWM, OMTUR Związku Rewiz. Spółdz., Centrali Gospodarcz. Spółdz. Pracy, na której ukonstytuował się „Wojewódzki Komitet Pomocy Robotnikom Strajkującym we Francji” Na przewodniczącego Komitetu wybrano tow. W. Spychałę.

Komitet uchwalił rezolucję z apelem do społeczeństwa woj. łódzkiego następującej treści:

„Bohaterska walka robotników francuskich która trwa już dziesiątki dni w obronie warunków życia, wolności, demokracji o suwerenność narodową, o pokój światowy, jest siedzona z uczuciem i sympatią przez klasę robotniczą całego świata i wszystkich tych, którzy nie chcą oddać swej wolności pod panowanie imperializmowi amerykańskiemu.

Schuman przy pomocy reakcyjnych socjałdemokratów w osobach Bluma i spółki, usiłuje oddać Francję i lud francuski w niewolę monopolistom amerykańskim, ale klasa robotnicza francuska stoi na straży swojej wolności, bo po jej stronie jest cały naród Francji.

Reakcja francuska, która oddała swój kraj w jarzmo imperializmowi amerykańskiemu, usiłuje przy pomocy policji i wojska, sprwadzonego z kolonii zdusić ruch wolności i zatopić go we krwi narodu francuskiego.

Wierzmy, że francuska klasa robotnicza jest dość silna, ażeby przeciwstawić się wszelkim zakusom imperializmu amerykańskiego. Lecz dzisiaj w jej bohaterskiej walce nie wystarczy wierzyc, a należy jej pomóc i to szybko. Nawet po zwycięskim zakończeniu strajku, naród francuski wycieńczony długotrwałą walką, musi otrzymać pomoc.

Wzywamy wszystkie Związki Zawodowe i organizacje społeczne, cały świat pracy Łodzi i Województwa, do składania ofiar na rzecz strajkujących.

Wszystcy pomagają strajkującym robotnikom Francji i ich rodzinom.

Niech żyje Generalna Konfederacja Pracy! Niech żyje bohaterstwo polskiego i francuskiego świata pracy!”

WOJEWÓDZKI KOMITET POMOCY ROBOTNIKOM STRAJKUJĄCYM WE FRANCJI

Zebrane kwoty należy wpłacać na konto PKO VII 258.

15-ty dzień procesu potworów

Tragedia ludności Zamojszczyzny 110 tysięcy dorosłych i 30 tysięcy dzieci zginęło w krematoriach w Oświęcimiu, by zrobić miejsce „narodowi panów”

KRAKÓW (PAP) — Wczoraj pierwszy zeznał biegły prof. dr Zygmunt Klukowski, który od początku wojny gromadził materiały historyczne, dotyczące Zamojszczyzny. Dotąd opublikował już pięć tomów tych materiałów. Biegły wiąże tę kwestię z obozem oświęcimskim:

Polityka Niemców zmierzająca do pozyskania na terenach żywej Ziemi Zamojskiej nowej przestrzeni życiowej, starając się tym samym o wyniszczenie lokalnego elementu polskiego. Chodziło też o stworzenie wzdłuż ówczesnej granicy niemieckiej wału ochronnego, zamieszkałego wyłącznie przez Niemców. Jednym ze środków, wiodących do tego celu, było wysiedlenie, polegające na wysyłaniu ludzi do

robót przymusowych w Niemczech, lub też na masowym wywożeniu do obozów koncentracyjnych w Oświęcimiu i Majdanku.

W roku 1942 i 1943 wysiedlono z czterech powiatów Zamojszczyzny 297 gromad wiejskich, czyli 110.000 ludzi, w tym ponad trzydzieści kilka tysięcy dzieci. Z reguły otaczano wieś w nocy, dawano zaledwie kilkanaście minut czasu na spakowanie się i pędzono przed sobą, szczując psami. Niezdolnych do drogi starców zabijano na miejscu. Wsydlonych umieszczono w obozie przejściowym w Zamościu.

Biegły cytuje tajne zarządzenie SS-obergruppenführera Kruegera, który postanowił, że cała ludność polska z Zamojszczyzny ma

zostać podzielona na cztery grupy. Dwie pierwsze stanowił niemiecki, lub Polacy przeznaczony do zniszczenia, do grupy trzeciej zaliczano ludzi zdolnych do pracy, w wieku od 14 do 60 lat, a do czwartej — dzieci, starców, chorych oraz kaleki.

Osoby zdrowe z grupy trzeciej i czwartej przeznaczono na wywiezienie do Oświęcimia dla całkowitego wyniszczenia. Również i tajny memoriał szefa służby bezpieczeństwa, SS-obersturmbahnführera Krumeja, stwierdza wyraźnie, że rodziny i osoby pojedyncze, zaliczone z punktu widzenia wartości rasowej do grupy czwartej, mają być przesłane do Brzeżki. Z niemiecką systematycznością została przeprowadzona korespondencja z ministerstwem komunikacji Rzeszy, celem podstawienia odpowiedniej ilości wagonów do przewiezienia olbrzymiej masy ludzkiej do miejsca zagłady.

Transporty formowano zwykle przez całą noc, trzymając ludzi po kilkanaście godzin na dworze, przy silnym mrozie. Już wtedy ginęły masowo małe dzieci. Warunki przejazdu były bardzo ciężkie, gdyż ludzi włączano do wagonów towarowych, nie dając im pożywienia przez kilka dni. W lecie ludzie dusili się z gorąca i pragnienia, zaś w zimie zamarli w nieopalanym wagonach bydłych. Ale już wtedy działał polski ruch podziemny, umożliwiający, przeważnie na dworcach przelotowym w Krakowie, ucieczkę poszczególnym więźniom.

SS-untersturmbahnführer Heinrich Kinna pisze wyraźnie, że w obozie mogło pozostać przy życiu jedynie Polacy z Zamojszczyzny, którzy są zdolni do pracy.

Biegły podaje, że dzieci z Zamojszczyzny były masowo mordowane w komorach gazowych oraz przez zastrzykiwanie fenolu. Dr Klukowski cytuje konkretny fakt zastrzyknięcia fenolem 48-letniego chłopca z Zamojszczyzny na początku roku 1943. Reasumując swe wywody, biegły oświadcza Najwyższemu Trybunałowi Narodowemu, że z danych jego wynika niezbicie, że komenda obozu ściśle współpracowała z kierownictwem akcji wysiedleńczej z Zamojszczyzny i przygotowała specjalne metody traktowania przybyłej stamtąd ludności polskiej. Związek przyczynowy między objema sprawami polega na systematycznym wyniszczeniu przez dowództwo obozu ludności polskiej z Zamojszczyzny.

Tajemnica

I-2

WOLNY PRZEKŁAD * Z * L. SZEJNINA

Rzucił się ku nim i wykrzykując naprzemian rosyjskie i niemieckie przekleństwa złapał za koltierz jednego z nich. Był to stary adwokat. Trzasł się jak galareta, w dalszym ciągu kurczowo trzymając się uchwytów.

Ale Petronescu grzmotnął go z całych sił po twarzy i nagłym ruchem wyrzucił z kabiny. Rozległo się krótkie wycie i adwokat, jak kamień poleciał na ziemię. Gorzej sprawa się przedstawiała z drugim „inteligentem”. Był to młody, barczysty, silny chłopak i Petronescu, mimo wyśiłek, nie mógł go oderwać od metalowe go uchwytu. Zastukał kulakiem do kabiny pilota. Stamtąd natychmiast wyszedł

młody oficer pomocnik pilota. Trzymał rewolwer w ręku.

— Cóż to znów, ta rosyjska świnia nie chce skakać? — zwrócił spokojnie po niemiecku — zwykła historia... Zaraz panu pomogę.

Oficer podszedł do wijącego się ze strachu „inteligenta” i uderzył go kolbą rewolweru po głowie. Ten podskoczył z bólu i strachu, ale nie wypuścił z rąk uchwytu.

— Rus, skacz... — jak poprzednio spokojnie powiedział oficer, kierując w niego łufę Mausera, — skacz, albo, Rus — kaput...

— Nie, nie, nie trzeba — zabeztał jak

cię, dzwoniąc zębami. — Nie mam sił... nie mam... później... nnnie... nnnie zaraz... serce... —

— Dam ja ci, ścierwo, serce! — zasycał Petronescu, uderzając go w twarz. — Nie masz sił... ty...

Oficer wyszczerzył zęby w uśmiechu, dodatkowo obdarzając wijącego ze strachu „inteligenta” kilkoma mocnymi uderzeniami kolby po głowie. Lecz ten w dalszym ciągu trzymał się kurczowo uchwytu, odwracając pokrępowaną twarz od nowych ciosów. Młody leutnant stracił dotychczasowy spokój i zaczął wydawać z siebie jakieś nieartykułowane dźwięki. Rozjuszony Petronescu, cały spocony z wściekłości i zniechęcenia, straciwszy do reszty cierpliwość, dusząc się ze złości, wyrwał oficerowi rewolwer i cały magazynek — dziewięć naboju — wpakował w twarz „inteligenta”. Opadł, zalewając się krwią i wytrąsniętym z czaszki mózgiem, na podłogę kabiny.

— Postąpił pan bardzo dobrze — powiedział oficer. — Z tego drania i tak nie byłoby wielkiego pożytku.

Nie otrzymał odpowiedzi na swoją uwagę, Petronescu wylarł spoconą twarz chusteczką do nosa, odrzucił rewolwer i nie zatrzymując się w rozbiegu, skoczył w dół.

(D. c. n.)

Nie dopuścimy nigdy do odrodzenia niemieckich sił agresji

**Granice zachodnie Polski gwarancją pokoju świata
Deklaracja walnego zjazdu Polskiego Zw. Zachodniego**

W tych dniach obradował w Poznaniu walny zjazd Polskiego Związku Zachodniego z udziałem 700 reprezentantów okręgów, oddziałów i kół PZZ z całej Polski oraz czołowych przedstawicieli postępowej Polonii zagranicznej.

Walny zjazd po przemówieniu prezesa PZZ wicemarszałka Sejmu Barcikowskiego, powitań w imieniu Rządu przez ministra Lechowicza, referacie wiceministra Ziemi Odzyskanych Dubiela i wyczerpującej dyskusji, uchwałą deklaruje ideową Polskiego Związku Zachodniego, która m. in. głosi:

„Polski Związek Zachodni widzi największe niebezpieczeństwo dla narodu polskiego w planach odrodzenia niemieckich sił agresywnych, które kierowałyby się przeciwko naszemu narodowi, przeciwko całej Słowiańszczyźnie, przeciwko pokojowi Europy i świata.

Pomny ogromnych strat, jakie kraj nasz poniósł w ciągu wieków zmagania z zaborczością niemiecką, pomny przede wszystkim straszliwych ofiar ostatniej wojny, naród polski razem z wszystkimi siłami pokojowymi w świecie nie dopuści do odrodzenia niemieckiego imperializmu, jego podstaw ekonomicznych, politycznych i ideologicznych.

Nasz powrót na Ziemię Odzyskaną to nie tylko wyrównanie dziejowych krzywd naszego narodu, ale także zniszczenie jednej z ważnych terytorialnych i ekonomicznych baz niemieckiej zaborczości, niemieckiej agresji. Dlatego też nasza granica zachodnia jest nie tylko sprawą bezpieczeństwa Polski, ale także gwarancją pokoju światowego.

W dalszym ciągu deklaracja stwierdza, że polityka anglosaskich czynników imperialistycznych, zmierzająca do sparaliżowania procesów demokratyzacji i denazifikacji Niemiec, do zachowania niemieckich trustów i karteli, do sabotowania praw Polski i ZSRR do reparacji niemieckich, tendencja planu Marshalla do odbudowy Niemiec przed krajami przez agresję niemiecką zniszczonymi, jednostronne podnoszenie poziomu przemysłu niemieckiego

w połączonych strefach anglosaskich, plany utworzenia państwa zachodnio-niemieckiego — wszystko to prowadzi do odrodzenia imperialistycznych Niemiec i zagraża pokojowi światowemu.

W wyniku wyborów przewodniczącym Rady Naczelnej PZZ został wicemarszałek Sejmu Barcikowski, jego zastępcą — wojewoda wrocławski Piaskowski, drugim zastępcą — poseł tow. Zenon Kliszko.

**Doskonalenie kadr działaczy związkowych
Zakończenie X-go Jubileuszowego Kursu C. S. Z. Z.**

W tych dniach odbyło się w Centralnej Szkole Związków Zawodowych zakończenie X-go jubileuszowego kursu dla przewodniczących i sekretarzy oddziałów i powiatowych rad związków zawodowych.

Centralna Szkoła Związków Zawodowych — to uczelnia powołana do życia w nowych warunkach powojennych. Z rozbitych przed wojną związków zawodowych, — z nieistniejących w czasie okupacji, — powstała po wywołaniu jednolitej trzymilionowej armii związkowców z Centralną Komisją Związków Zawodowych na czele.

W Polsce demokratycznej zakres działania organizacji związkowych rozszerzył się znacznie. W związku z tym powstaje konieczność umasowienia i udoskonalenia kadr naszych działaczy związkowych.

W tym celu została powołana do życia Centralna Szkoła Związków Zawodowych, przygotowująca aktywistów związkowych do pełnienia funkcji powierzonych im przez ogół związkowy.

Szkoła mieści się w Łodzi przy ulicy Traugutta 10-12 i zajmuje obszerny doskonale wyposażony budynek.

Dyrektor szkoły tow. Siwek udzielił nam kilka informacji o swej szkole. Szkoła rozpoczęła swoją pracę w lipcu 1945 r., początkowo przy szkole ministerstwa Informatyki i Propagandy. Od stycznia 1947 r. jest ona samodzielną.

W roku 1945 odbyły się dwa kursy: dwumiesięczny i sześciotygodniowy. Przeszkolono 134 osoby. W następnym roku przeszkolono 170 osób na 3 kursach dwumiesięcznych i jed-

**LOKATORZY DOMU PRZY ULICY
ZULAWSKIEJ 17**

Skarżycie się, że gospodarz domu bezpodstawnie żąda, abyście na swój koszt zrobili nowy dach, nie tylko pokryli go papą.

Najlepiej zdecydowałaby o tym Komisja Budowlana przy Zarządzie Miejskim. Radzimy zwrócić się do niej. Za złośliwe uszkodzenie naprawionego dachu należałoby gospodarza pociągnąć do odpowiedzialności sądowej. Znaczków pocztowych prosimy nie przysyłać na przyszłość.

Makabryczne tło ustrząsającej rozprawy

Sylwetki zbirów z Oświęcimia

Uczony kat. — „Bulion ludzki” — Grabner, wyrafinowany oprawca, — Znamienna puska przy stole prasy anglosaskiej (Od specjalnego wysłannika „Głosu Robotniczego“)

KRAKÓW, w grudniu
Krew, tortury, bicie, głód, pospolite zabójstwo i znów wyrafinowane tortury, wobec których są niczym pomysły średnio-wiecznych oprawców, makabryczne sceny w krematoriach, roztrąskiwane o mur główki dziecięce — takie jest tło, tworzące atmosferę procesu krakowskiego.

Oskarżony dr Kremer

Z tej ustrząsającej rozprawy godnym uwagi szczegółem są zeznania lekarzy SS-manów.

Jest ich dwóch. Siedzą tuż za „arystokratyczną” obozową, na górnej ławie oskarżonych. Uwaga publiczności koncentruje się głównie na jednym z nich... Dr Kremer... Starszy mężczyzna o odętej, mało inteligentnej twarzy i nieprzyjemnych, pozbawionych wyrazu, „rybich” oczach... Te „rybie”, wyblakłe, błękitnawo-szare oczy... — to charakterystyczna cecha niemal wszystkich oskarżonych. Gdy się patrzy w te oczy, to naprawdę robi się jakoś nieswojo... Zimne, absolutnie bezwyraziste szkiełka, które pewnie tak samo obojętnie patrzyły na żywym palonych ludzi, jak dziś patrzy na publiczność, zgromadzoną na sali.

Oczy dra Kremera są bliźniaczo podobne do oczu „von Orłowskiego”, która zabijała Niemowlęta... I ręce, wielkie, nieforemne i niespokojne — są te same... Typowe ręce mordercy...

Podobno Orłowska była kiedyś kelnerką. Kremer natomiast jest intelektualistą z zawodu. Jest doktorem medycyny i filozofii. Podczas zeznania podkreślił, iż jest docentem uniwersytetu. Ma szereg dzieł naukowych, napisanych przez niego.

A więc, „człowiek nauki”, który znalazł się w szeregach SS-manów, i w Oświęcimiu właśnie, dzięki swoim zainteresowaniom naukowym. Do konnej formacji SS wstąpił, jak twierdzi, tylko ze względów sportowych. A więc — naukowiec i, zarazem, sportowiec...

Gdy się patrzy na tego człowieka, na jego kwadratową czaszkę, mało inteligentną twarz, z trudem się wierzy, iż Kremer posiada istotnie dwa dyplomy naukowe. Cichym, bezbarwnym głosem opowiada ten hitlerowski intelektualista o swoich „zainteresowaniach naukowych”. O wiele więcej opowiadają o nich świadkowie. I wtedy „Herr Doktor” wciąga głowę w plecy, drżą mu wielkie ręce, i podobaństwo z Orłowską, ohydny morderczyńią Niemowląt — występuje jeszcze jaskrawiej...

BESTIALSKIE PRAKTYKI „NAUKOWCA”

Przyjrzyjmy się z bliska „praktykom” tego „naukowca”. A więc — selekcje, zastrzyki fenolu, zabójstwa pod perfidnym pozorem leczenia... Ale to były rzeczy codzienne dla „Herra Doktora”... Do bardziej atrakcyjnych należały badania „świeżych wnętrzności ludzkich”. Wszak Kremer był naukowcem...

Wnętrzności musiano mu dostarczyć codziennie. I to świeże... Zastrzyki fenolu zapewniali Kremerowi codzienną „porcję” materiału doświadczalnego...

Dziś Kremer przygnęblonym głosem opowiada o tym, że będąc anatomem zajmował się badaniem tkanek głodujących... Oczywiście, w nawale „pracy naukowej” nie wiedział o tym, co się dzieje w szpitalach obozowych... Kremer zrzuca winę na sanitariusza Klehna, który właśnie dokonywał zastrzyków fenolowych... Ale na czyj rozkaz? Przygwożdżony tym pytaniem, Kremer milczy...

A świadkowie opowiadają dalej o „praktykach” lekarskich SS-manów, dokonywanych na uczelniach niemieckich. W oddziale bakteriologicznym naukowej „placówki”, gdzie pracował również Kremer, znajdowała się tzw. kuchnia pożywek. Tam właśnie produkowano „bulion ludzki”. Przywożono świeże mięso ludzkie, które gotowano i filtrowano, po czym płyn zlewano do gotowych naczyń, a rozgotowane mięso wyrzucano... Przywożono tam również krew ludzką z osławionego bloku 11-go bezpośrednio po egzekucjach...

Kremer usiłuje coś tłumaczyć... „Wyjaśnia”, tłumaczy, zaprzecza... Ale oblicze tego „naukowca” zarysowuje się coraz jaśniej w zeznaniach świadków.

W parze z tym dyplomowanym „naukowcem” oraz jego metodyką „pracy naukowej” idą szczegóły, wyciągnięte przez świadków odnośnie jednej z czołowych postaci procesu — Grabnera.

Ten łysy, zaferowany obecnie ciałym piśnieniem w notesie, władca groźnego Politische Abteilung, był specjalistą od przyrządów, służących do torturowania więźniów. Były one wykonywane w ślusarni obozowej. Robiono tam, pod wprawnym okiem Grabnera, ślusarza z zawodu, koziołki do bicia, przyrządy do ściskania palców, kajdany, które systematycznie zaciskały się przy ruchu ręki.

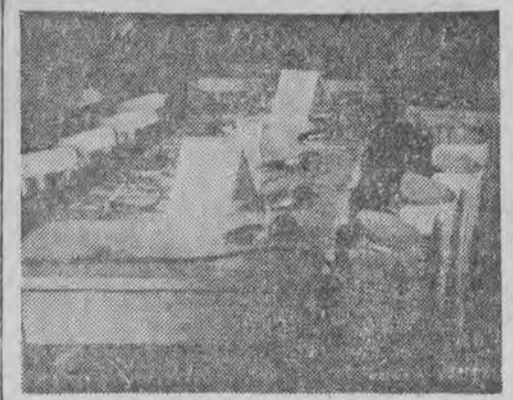
Grabner wygląda dziś na wędrownego ko-

miwojażera... Jest b. grzeszny, służył do kłania się w kierunku Trybunału, gdy składa zeznania. Zdradzają go dziś tylko oczy...

Biegające trwożliwie po twarzach sędziów i publiczności małe, nerwowo zmrużone „rybie” oczy...

STÓŁ, KTÓRY ŚWIECI PUSTKAMI...

I jeszcze jeden szczegół. Ciekawy i wiele mówiący. Obok miejsc dla prasy krajowej i zagranicznej — znajduje się stół, specjalnie przeznaczony dla prasy angielskiej i amerykańskiej.

Prasa anglosaska nie interesuje się procesem...

Przez salę rozpraw przewinęło się już sporo dziennikarzy i gości zagranicznych... Wszak Oświęcim, to symbol męki i tortur wielu narodów. Była też w pierwszych dniach procesu oficjalna delegacja amerykańska. Bawiła krótko, kilka westchnień, przeciągle „o, wes!” na znak oburzenia i rychły wyjazd. Ale stół prasy anglosaskiej niemal od początku świeci pustkami... Od czasu do czasu, sporadycznie tylko, dosłownie na godzinkę „wpada” do Krakowa ktoś z dziennikarzy tej prasy...

I to wszystko... A w Oświęcimiu umęczono nie jednego Amerykanina lub Anglika. Opowiadają o tym świadkowie. Ale właśnie na mapie politycznej Oświęcim leży dość daleko od „odbudowywanych”, według planu Marshalla, Niemiec, od dolarowego skarbcza na Wall-Street... Dolar zamyga wszystko...

I to właśnie tłumaczy omijanie stołu dla prasy anglosaskiej przez dziennikarzy angielskich i amerykańskich. Pow.

Interpelacje naszych Czeptelników

Bolączki przedmieścia

Kochany Redaktorze!

Wydział Drogowy przy Zarządzie Miejskim uporządkował odcinek ul. Daszyńskiego w stylu europejskim. Jest to wysiłek godny uznania, ale trzeba pomyśleć i o przedmieściach. My, mieszkańcy Marysina II i III po pracy bniemy do swych domów po ciemku, w błoście po kostki (ulica Przemysłowa). Nasze buty próby tej nie wytrzymują. Czyby za pośrednictwem „Głosu” nie można przypomnieć Wydziałowi Drogowemu, aby stare płyty zdjęte z ul. Daszyńskiego ułożyć na ul.

Przemysłowej, abyśmy mogli po pracy suchą nogą przejść do domu?

Nadmieniamy, że 2 lata temu złożyliśmy podanie do Wydziału Drogowego, który nam obiecał, że zostaną ułożone potrzebne bruki i chodniki.

Niestety do tej pory rezultatów tej obietnicy nie ma. Prosimy czynnik powołane o rozpatrzenie naszej dolegliwości.

Stał czytelnicy „Głosu Robotniczego”
Surdykowski, Brożyński, Sobczyk, Kaczmarek.
Łódź, 24.11 1947 roku.

Dyrektor Centralnej Szkoły Zw. Zawodowych tow. Siwek

nym czterotygodniowym.

W roku bieżącym dokonano gruntownego remontu i przebudowy pomieszczeń szkolnych. Dzięki przeróbkom uzyskano dogodniejszy rozkład sal wykładowych, pomieszczeń internatowych. Roboty trwały do czerwca. W czerwcu rozpoczęto wykłady i od czerwca do grudnia przeszkolono 233 osoby, wśród nich aktywistów młodzieżowych na dwumiesięcznym kursie, przewodniczących i sekretarzy oddziałów i powiatowych rad związków zawodowych (na dwumiesięcznych), oraz kierowniczek wydziałów kobiecych na kursie sześciotygodniowym.

Centralna Szkoła Związków Zawodowych posiada własną doskonale wyposażoną bibliotekę oraz czytelnię, w której znajduje się stale prawie cała prasa polska.

Przy szkole prowadzi się również pracę świetlicową, — istnieje chór kursantów. Powodzeniem cieszy się gazeta ścienna.

Szeroki samorząd uczniowski zajmuje się nie tylko sprawami porządkowo-gospodarczymi lecz bierze udział w pracy wychowawczo-naukowej. Wykładowcom w szkole są poważni działacze związkowi i polityczni fachowcy z różnych dziedzin oraz profesorowie różnych uczelni.

Centralna Szkoła przeszła już okres dorywczej nieraz improwizowanej pracy i wkroczyła obecnie w okres stałej systematycznej pracy dla budowy dobrobytu klasy pracującej i pojętej Polskiej Ludowej.

**Powstają nowe placówki przemysłowe
Przeróbka odpadków z fabryk na tłuszcze techniczne**

Centralne Zjednoczenie Spółdzielni Przemysłowych w porozumieniu z Min. Przemysłu przeprowadza akcję przeróbki odpadków płynnych z fabryk włókienniczych na tłuszcze techniczne.

Surowiec ten dotychczas nie był wykorzystywany. Przed wojną czyniono próby wydobycia tłuszczów technicznych z odpadków płynnych po wełnie i bawełnie w zakładach włókienniczych, ale ze względu na niską cenę rynkową tych tłuszczów, zaniechano przeróbki.

W wykończalni każdej fabryki po wykończeniu towarów odpady płynne idą do kanalizacji.

Nowo zorganizowana fabryka (jako przedsiębiorstwo CZSP) będzie wydobywać odpady płynne z kanalizacji i przetwarzać je na surowiec — a następnie na tłuszcz techniczny. Cały przemysł chemiczny odczuwa obecnie brak tłuszczów technicznych zarówno zwierzęcych (brak pogłowia) jak i roślinnych. Na odcinku tym jest również minimalna wymiana towarowa z zagranicą. Tłuszcze techniczne są artykułem prawie deficytowym.

W projekcie jest stworzenie trzech takich fabryk — przedsiębiorstwa Centralnego Zjednoczenia Spółdzielni Przemysłowych — w Łodzi, a następnie w Bielsku i Tomaszowie Mazowieckim.

Sądzić należy, że praca nowych fabryk zmieni ten stan rzeczy i przyczyni się do znacznych oszczędności w przemyśle.

LOKOMOBILA
w bardzo dobrym stanie firmy Wolff, Magdeburg — Buckau bez napędu, 12 atm. ciśnienia, 20 m sześć. powierzchni ogrzewalnej do sprzedania. Blisze informacje tel. 138-59. 11999

Nasza „czarna waluta“ w drodze

Płyną Odrą transporty węgla

Proporczyk zwycięstwa powiewa nad najlepszą drużyną oryłów
(Od własnego korespondenta „Głosu Robotniczego“)

Senny, mglisty i niewyspany budzi się dzień nad portem szczecińskim. Idący od strony Zalewu od Rugi i Swinoujścia wiatr północno-wschodni powoli rozsuwa zasłonę mglistych oparów. Ryczą już syreny w dalekim Stołczynie, odpowiadają im syreny innych wielkich fabryk.

Miasto budzi się także, powoli, niepewnie i jakby z ociąganiem. Już tramwaje ruszyły na miasto i dzwonią w mgłę zaspianymi dzwonkami.

SPIEW PRACY W PORCIE

Śiadamy do „7“ i jedziemy do portu na brzeg Odry. Tam na „Wałach Chrobrego“ czeka tramwaj wodny, którym najlepiej przejechać się aż do dalekiego Stołczyna, by zobaczyć pracę w hucie. Czy się cokolwiek w niej zmieniło od czasu naszego ostatniego tam pobytu, dwa miesiące temu. Na tramwaj trzeba jednak czekać. Jest to zjawisko stale notowane, że na wszystkie środki lokomocji trzeba wyczekać bardzo długo. W Szczecinie na tramwaj wodny czeka się o połowę krócej, niż w Warszawie na autobus. Można przy tym skorzystać nieco i przysuchać się rozmowom pasażerów, siedzących w poczekalni. Dziwnie bogata jest struktura etnograficzna Szczecina. Można tu wyczuć w rozmowach akcenty całej Polski, z wybitną przewagą śląskiego, kresowego narzecza, wkładów i wkrętów prowincjonalnych. Słychać lwowski i wileński akcent, czasem gardłowy, z niemiecką urabianą poznajski czy pomorski, to znów zamasyści Ślązak sypnie „pieronami“.

Można w czasie tych rozmów obserwować dziejące się na Odrze rzeczy. Daleko na horyzoncie widać lekkie zarysy sylwetek statków, które przycumowały na kaszubskim wybrzeżu i zabierają węgiel. Inną odnogą Odry, kanałem zachodnim płyną barki z węglem. Tędy właśnie byłoby chyba najbliżej, ale wraki zniszczonych mostów zalegają dno Odry, które przez kilka lat nieczyszczenia zamuliło się ogromnie. Już to przyznać trzeba, że Niemcy, pomimo swej przysłowiowej gospodarności nie bardzo dbały o port szczeciński, nie przeprowadzały koniecznych remontów i inwestycji urządzeń portowych i, jak nas poinformowano w Kapitanacie portu, niektóre urządzenia i dźwigi portowe po prostu urągały najprymitywniej pojętym zasadom nowoczesności przeladunkowej.

Tramwaj posuwa się dość szybko.

I od razu, na samym wstępie, gdy tylko połączymy reprezentacyjne gmachy na Wałach Chrobrego uderzy nas codziennie wzrastający ruch pracy w porcie. Po lewej i po prawej stronie (szczególnie jednak po lewej) huczą bez przerwy maszyny, kręcą się ludzie we wzmocnionym tempie, widać zasmolone kombinony robotników przeladunkowych, wielkie dźwigi, we wnętrzu których zmieści się cały wagon węgla, tam i z powrotem przeją się długie ramiona, zagłębiają się w sypką masę czarnego „orzecza“ czy „kostki“, albo brykietów i ładują, ładują bez odpoczynku cały dzień. A gdy przyjdzie wykonać pilne zamówienie — to i w nocy, przy blasku potężnych lamp tuko- wych i wielkich reflektorów pracują na trzy zmiany.

NA WĘGLOWYCH USYPOWISKACH

Wysiadamy na Kaszubskim Nadbrzeżu i od razu dostajemy się w niepodzielne panowanie węgla. Jest on tu wszędzie. Wszystkie zakamarki, ziemia i woda, nawet powietrze przepelnione są węglem. Spływa on tutaj z biegiem wód Odry, na barkach przewozowych, które pomimo listopada nie przerwały swej pracy i będą ją wykonywały aż do zamarznięcia. Nawet w okresie rzadkiej kry przychodzić będą do Szczecina karawany barek węglowych. Chodzi o tempo. Każda godzina i każda tona naszej „czarnej waluty“ ma znaczenie, a transport Odrą jest i tańszy, i szybszy. We Wrocławiu, czy w porcie odrzańskim w Koźlu ładuje się węgiel na barki przewozowe, łączy się je w kilkanaście sztuk. Duża barka przewozowa zabiera może od 30 do 50 ton węgla. Taki korowód barek połączonych z sobą często holuje się przez trudniejsze miejsca, przez małe, ale bardzo mocne i wytrzymałe statki rzeczne o napędzie benzynowym, ropnym czy parowym. Załoga barek, złożona z dwóch czy trzech ludzi pomaga usilnie przy pracy holownikom. Są to ludzie wytrzymałi, zdrowi, często niedawno dopiero weszli i wciągnęli się do roboty na wodzie. Pierwsze barki, które szły Odrą do Szczecina obsługiwali Niemcy, ale po nich już i stuch zaginął. Od wiosny rb. obsługa w 100 procentach składa się z Polaków.

Właśnie wyładują przybyły Odrą węgiel z barek. Korzystając z chwilowej przerwy zwracam się do opalonego na brąz młodego człowieka, który z zasmolonej twarzy ociera pot, gęsto kroplący się na czole i twarzy:

— Jak wam „poszła“ droga?

— Jak krew z nosa — śmieje się czarny chłopak w posmoleonym kombinzonie. — Tylko koło Ślubic, wicie koło tego cholernego mostu, rzucało trochę i o mało jednej naszej parki nie uszkodziliśmy. Ale nasze chłopaki nie dają się tak łatwo zatopić. To by był dopiero wstyd i strata dla nas i narodu. No nie?

— Pewno.

I zaczyna się barwne opowiadanie. Od słowa do słowa i dowiaduję się, że czarny chłopak nazywa się Zygmunt Paluch, pochodzi z

powiatu Olkuskiego. Był w czasie wojny w oddziale saperów i tam się z wodą dobrze zżył, poznał jej kaprysy i zalety, by je umiejętnie wyzyskiwać w czasie żeglugi po najeżonych wrakami falach Odry. Był w czasie służby w wojsku przy przełamaniu „Wału Pomorskiego“, potem w szturmie na Kołobrzeg, przy forsowaniu Odry i wreszcie przy przeprawach przez Kanał Hohenzollernów między Berlinem a Łabą. Pytam, czy jest zadowolony ze swej nowej pracy. Tylko błysnął zębami w odpowiedzi:

— Dlaczego nie miałbym być zadowolony? Zarabia się czegoś, płacą dobrze, jak się ponad normę coś zrobi, i wreszcie człowiek na powietrzu żyje, coraz nowe rzeczy widzi, z ludźmi pogada i wreszcie, jak się widzi, jak rośnie ten węgiel na hałdach, jak na ten węgiel czekają wszyscy w całym świecie.

— A współzawodnictwo u was jest?

— No, pewno. Dlatego tak szybko wyładujemy, żeby nas nie ubiegli, żebyśmy w dalszym ciągu stali się zwycięską drużyną. Wdzięczę ten proporczyk na tamtej barce? To właśnie przechodzi proporczyk dla najlepszej drużyny oryłów na Odrze...

I Zygmunt Paluch puszcza w ruch wielką szufelę. Za kilkanaście minut barka będzie próżna i czysta, jeszcze potem nastąpi toaletka pokładu, by było czysto i schludnie i wyleci się na kilka godzin na miasto, by jeszcze dzisiaj wyjechać z powrotem. Bo każda godzina ma w tej pracy duże znaczenie, bo na węgiel czekają polskie, szwedzkie, duńskie, francuskie czy angielskie statki, a czekać ani godziny dłużej, niż przewiduje rozkład, nie mogą.

T. Jacek Rolicki

Matka i dziecko otrzymują pomoc
Rozdawnictwo paczek

Jak się dowiadujemy, Wydział Opieki Społecznej wraz z Wydziałem Zdrowia prowadzić zaczął na terenie Łodzi na dużą skalę zakrojoną akcję pomocy dzieciom, matkom ciężar- nym i karmiącym.

Akcja ta prowadzona jest w związku z pomocą istniejącego przy Organizacji Narodów Zjednoczonych Międzynarodowego Nadzwyczajnego Funduszu Dziecięcego, którego zadaniem jest ratowanie niedożywionego na skutek wojny i narażonego na choroby dziecka.

Jeśli chodzi o Łódź, akcja prowadzona będzie poprzez Stację Opieki nad Matką i Dzieckiem, gdzie raz w miesiącu wydawane będą

paczki o następującej zawartości: dla dzieci do pierwszego roku życia pełno-tłuste mleko w proszku, dla matek karmiących, ciężarnych i dla dzieci do lat trzech mleko niepełno-tłuste w proszku, słonina, smalec lub margaryna oraz tran.

Kobiety, chcące skorzystać z pomocy, winny zgłosić się po odbiór powyższych paczek w następujących punktach. Opieki nad Matką i Dzieckiem: Piotrkowska 113, Próchnika, 31, Zgierska 130, Szpitalna 12, Srebrzyńska 45, Sanocka 36, Nowotki 125, Napiórkowska 72a, Pryncypalna 31, Ruda Pabianicka Staszica 100.

Żywność dla ludności w grudniu

Znaczne rozmiary kartkowego zaopatrzenia

Ministerstwo Aprowizacji zatwierdziło plan zaopatrzenia reglamentowego na m-c grudnia 1947 r.

Zaopatrzenie to przewiduje znacznie zwiększoną ilość artykułów zasobnych w biakło. Możliwość ta zawdzięczamy w znacznej mierze ostatnim dostawom zboża radzieckiego, które znakomicie polepszyły sytuację na tym odcinku.

Ogólna ilość ziarna żytniego przeznaczona przez Państwo na pokrycie zaopatrzenia powojennego w grudniu wynosić będzie 51.305,3 ton.

Ogólna ilość pszenicy przeznaczona do rozdania kartkowego wynosić będzie 16.744,35 ton.

Na grudzień rozdysponowano wydanie 4.973,1 ton nieprzerobionego ziarna jęczmieniowego.

Na karty podstawowe przeznaczono wydanie 3.890 ton fluszczu oraz 316 ton na karty dodatkowe. Wyniesie to razem 4.006 ton tego artykułu.

Ogólna ilość mięsa wydanego w grudniu wynosi 10.489,475 ton. Mięso wydawane będzie na karty podstawowe (9.528,6 ton).

W Związkach Zawodowych

NARADY AKTYWISTÓW OKR. ZW. ZAW. SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO W ŁODZI

Z inicjatywy Zarządu Okręgowego Związku Zawodowego Pracowników Samorządu Terytorialnego organizuje Okręg w dniach 11 i 12 grudnia dwudniową pierwszą konferencję dla przewodniczących Komisji Kulturalno-Oświatowych, sportu, Wczasów Pracowniczych i Rad Kobięcych i innych delegatów z wszystkich podległych komórek związkowych.

Konferencja ta rozpocznie się dnia 11 grudnia o godzinie 8 rano w sali świetlicy Związku Zawodowego Oddział III przy ul. Da- szyńskiego 54.

Tematem obrad będą ważne zagadnienia ustrojowe i związkowe oraz organizacja życia ekonomicznego, oświatowego i sportowego na terenach związkowych.

Delegacje włókniarzy z zagranicy
gośćmi łódzkiego ZWM

W dniu wczorajszym bawiły w naszym mieście delegacje młodzieży z zagranicy, przybyłe do Polski na I Krajowy Zjazd Związku Walki Młodych. Kilkunastoosobowa wycieczka składała się z przedstawicieli następujących krajów: Francji, ZSRR, Jugosławii, Bułgarii, Danii, Anglii, Norwegii, Szwecji, Austrii i Hiszpanii. Uczestnikiem wycieczki był także prezes Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej — Boysson.

Delegaci młodzieżowych organizacji z zagranicy zwiedzili Państwowe Zakłady Przemysłu Bawełnianego Nr 1 i Łódek dla dzieci pracowników tych zakładów. Popołudnie spędzili w Teatrze Wojska Polskiego na przedstawieniu „Krakowiacy i Górale“. Wieczorem wzięli udział w towarzyskim spotkaniu, zorganizowanym przez łódzki zarząd ZWM z młodzieżowymi przedstawicielami pracy przemysłu łódzkiego.

Z Łodzi uczestnicy wycieczki udali się do Krakowa. Przed wyjazdem z Polski zwiedzą jeszcze Oświęcim, Katowice, Poznań i Wrocław.

TABLICA zwycięzców

W PZPB w Rudzie Pabianickiej we współzawodnictwie tkaczy obsługujących osiem krosien — pierwsze miejsca zajęli: Marta Majer (167,6 proc.) i Helena Marciniak (161 proc.).

Na „szóstkach“ wyróżniły się Stanisława Baranowska (162,8 proc.) i Władysław Ziółkowska (150,9 proc.), a w przędzalni: Weronika Ochocka (166 proc.) i Józefa Górka (164 proc.).

W PZPB Nr 1 w wyścigu tkaczek pracujących na „szóstkach“ pierwsze miejsca zajęli: Maria Pyziak (175 proc.) Anna Ramus (160,3 proc.), Genowefa Maliszewska (155 proc.) i Jadwiga Łakomiak (159,9 proc.). Na „czwórkach“ uzyskała Stanisława Susp (154,4 proc.), a Helena Olezak (152,4 proc.).

We współzawodnictwie zespołowym wyprzedził majster Skonka (134,4 proc.) fabiońskiego (127,2 proc.), a Kibler (123,1 proc.) Engla (111 proc.).

W przędzalni cienkoprzędnej wyróżniły się: Bronisława Świtowiak (178,9 proc.), Maria Dubis (170,4 proc.) i Zofia Kotlarek (169 proc.). W przędzalni odpadkowej uzyskali: Ignacy Nowacki (156,5 proc.) i Ignacy Myszowski (156,3 proc. normy).

W PZPB Nr 2 w przędzalni pierwsze miejsca zajęły Maria Stelmaszyk (4 strony — 138,3 proc.) i Helena Firgan (3 strony — 140 proc.).

W tkalni odznaczył się na „szóstkach“ Bronisław Ciula (131,5 proc.), a na „czwórkach“: Helena Płachta (157,1 proc.) i Jadwiga Paradzińska (134,5 proc.).

W PZPB Nr 3 w tkalni („czwórki“) czołowe miejsca zajęły: Maria Grzelak (180 proc.) i Bronisława Deka (178 proc.).

We współzawodnictwie zespołowym wyprzedził Człapiński (137,5 proc.) Tomczaka (124,7 proc.) a Tosik (116,4 proc.) Zalasę (106,9 proc.). Salowy Mamrot

(116 proc.) wyprzedził Szelesta (112,4 proc.) a Buchner (114 proc.) Boeciana (108 proc.). Tkalnia „A“ (107,4 proc.) wyprzedziła tkalnię „B“ (100,2 proc.).

W PZPB Nr 4 (osiemki automatyczne) osiągnęły: Natalia Balcerk 155,4 proc., a Anna Woźniak (154 proc.).

W PZPB Nr 5 w przędzalni (cztery strony) wyróżniły się: Stanisława Świderek (168 proc.) i Wiktoria Buras (151 proc.), a w tkalni: Jadwiga Fraczowska (172,2 proc.) Maria Pryczek (171,2 proc.), Anna Bieńkowska (170,5 proc.) i Józefa Sobierajczyk (167,3 proc.).

W PZPB Nr 6 w przędzalni odznaczyły się: Helena Jagielska (148,3 proc.), Stanisława Szydłowska (141,2 proc.) i Genowefa Olejniczak (140,8 proc.).

W tkalni wyróżniły się na „szóstkach“ Kazimiera Wutzke (160,4 proc.) Waleria Nazarek (151,7 proc.), a na „czwórkach“ Maria Rajzka (159,7 proc.), Michalina Dolata (148,5 proc.) i Ewa Maciolek (147,6 proc.).

W PZPB Nr 7 uzyskał na czterech krosnach Franciszek Kopacz 159,6 proc., a Maria Kukula (również na „czwórkach“) 158,7 proc. W przędzalni pierwsze miejsca zajęły: Kornelia Nowak (162,2 proc.) i Władysława Jochim (158,4 proc.).

W PZPB Nr 9 na czelo wysunęły się w przędzalni: Helena Olszewska (143 proc.) i Sabina Bielak (140 proc.), a w tkalni „szóstki“ Feliksa Pakulska (168 proc.) i Teodora Dziegielewska (153,2 proc.) Stanisław Kubik uzyskał (165,3 proc.).

W PZPB w Pabianicach w tkalni („czwórki“) pierwsze miejsca zajęły: Anna Paluszewska (156,1 proc.), Antonina Kurzakowska (150,9 proc.) i Kazimiera Piechul (149 proc.), a w przędzalni: Helena Goszczyńska (146,9 proc.) i Helena Giertner (143,7 proc.).

Mleko natomiast otrzymają jedynie posiadacze kart dodatkowych — dzieci i kobiety ciężarne. Na obie te grupy przeznaczono 5.349.400 litrów łącznie.

Pomyślna sytuacja na odcinku przemysłu cukrowniczego pozwala na przeznaczenie dużych ilości cukru dla celów zaopatrzenia kartkowego. Na wszystkie grupy zaopatrzenia (karty podstawowe, dodatkowe i „Rol“) przeznaczono razem 3.437,49 ton.

Dzieci od lat 4 do 12-tych otrzymają ponadto czekoladę. Czekolada ta w ilości ogólnej 259,14 ton oczekuje już na nich w składach wojewódzkich urzędów aprowizacyjnych.

Wszystkie dzieci natomiast bez różnicy wieku, uprawnione do posiadania dodatku „D“ — dzieciennego otrzymają cukierki z produkcji krajowej w ilości ogólnej 543,84 ton.

Współzawodnictwo
w przemyśle jedwabniczym

PZPJG Nr 8 (d. Buhle) wykonały 5 grudnia plan dzienny w 124,6 proc.

Ilość tkaczy pracujących na czterech krosnach wzrosła już w tej fabryce do 116.

Najlepsze wyniki wśród nich osiągnęły Władysława Barczak (155,6 proc. normy), Janina Patac (150,6 proc.) i Irena Chojecka (152,9 proc. — plusze).

— o —

NA WOKANDZIE

Zamiast rehabilitacji —
5 lat więzienia

Aresztowanie świadka za fałszywe zeznania

W dniu wczorajszym Okręgowy Sąd Karny pod przewodnictwem sędziego Walewskiego rozpatrywał sprawę rehabilitacyjną z deliktu o odstępstwo od narodowości polskiej.

Oskarżał prokurator Lewenberg.

Helena Tisch, jak wykazała rozprawa, zmieniła sobie samowolnie nazwisko na Tys i ubiegała się o rehabilitację. Świadkowie zeznali, że krzywdziła ona w czasie okupacji Polaków, brała udział w wysiedlaniu rodzin polskich i zajmowała ich majątki. Ogółem zajęła ona 40 morgi ziemi, kilkanaście krów i koni.

Została ona skazana na 5 lat więzienia i natychmiast aresztowana na sali sądowej.

Druga sprawa — to wniosek o rehabilitację Ignacego Kalisza. Sąd z uwagi na brak uświadomienia narodowego u oskarżonego — skazał go na 3 miesiące aresztu.

Sprawa ta jednak była ciekawa ze względu na to, że między innymi zeznawał świadek Konstanty Cuchra, który mimo zaprzysiężenia zeznawał nieprawdę. Okazało się, że otrzymał on od oskarżonego 700 złotych na „koszty“ sądowe i oskarżony robił mu buty bez pieniędzy. Cuchrę za fałszywe zeznania i pobranie pieniędzy od oskarżonego aresztowano na sali sądowej.

INFORMATOR przemysłu, handlu i rzemiosła miasta ŁODZI i województwa łódzkiego

MANUFATURA I GALANERIA

HURTOWO DETALICZNA Sprzedaż Manufaktury i Galanterii W. Donajko, Łódź, ul. Więckowskiego 8. 1-15

HANDL. PRZEMYSŁ. SPOŁKA WŁOKIENNICZA „TKANINA” spółka z ogr. odp. Łódź, Piotrkowska 48, tel. 145-94. 1-15

SPRZEDAŻ MANUFAKTURY, GALANERII I KONFEKCJI, M. Minkowski i S-ka, Łódź, Piotrkowska 46. 1-15

GALANERIA I KONFEKCJA „POWISŁANKA” wykonuje z własnych i powierzonych materiałów. T. Mazur, Łódź, ul. Narutowicza Nr 40 telefon 260-58. 1-7

ŁÓDZKA SPOŁKA WŁOKIENNICZA Sp. z o. o. Łódź, ul. Piotrkowska Nr 67, tel 108-82. 1-15

HURTOWNIA POŃCZOSZNICZO - GALANTERYJNA, J. CENTURY i S-ka Łódź, ul. Piotrkowska 45, tel. 176-08 1-31

HURT-DETAL Wyrób i Sprzedaż Konfekcji damskiej, męskiej i dziecięcej „UBIOR” L. Zawadzki i S-ka, Łódź, ul. Piotrkowska 5 wejście z bramy. 1-31

Hurtownia Włókiennicza JOZEF MACIASZEK i S-ka Łódź, Piotrkowska Nr 91 tel. 200-60. 1-15

HURTOWNIA WŁOKIENNICZA „MODNE TKANINY”, Łódź, Piotrkowska 91 1-31

SPOŁKA DLA HANDLU Tow. Włókienniczymi i Galanterią M. Plewik i S-ka Łódź, Więckowskiego Nr 1. 1-15

PALTA Damskie i Męskie w dużym wyborze, Konfekcja, Galanteria i Manufaktura „ANNA”, Łódź, Piotrkowska 126. 1-31

SPRZEDAŻ KONFEKCJI I GALANERII damskiej, męskiej i dziecięcej KRZESZEWSKI-LATUSZKIEWICZ i S-ka, Łódź, Piotrkowska 144 1-15

WYTWORNIA KONFEKCJI Sprzedaż Manufaktury H. ZDZIEBŁOWSKI i S-ka, Łódź, ul. Próchnika 16a, tel. 102-70 1-15

HURTOWNIA WYROBÓW WŁOKIENNICZYCH, Kubicki i S-ka, Łódź, Więckowskiego 10, tel. 204-68. 1-31

HURTOWNIA WŁOKIENNICZO - GALANTERYJNA „M I N E R W A”, Łódź, ul. Więckowskiego 7, tel. 184-29. 1-31

HURTOWNIA MANUFAKTURY I GALANERII Stanisław Sawicki i S-ka, Łódź, ul. Gdańska 31a. 1-15

HURTOWNIA GALANTERYJNO - TEKSTYLANA, E. Hybsz, J. Janicki i Ska, Łódź, Piotrkowska 9, tel. 129-29. 1-15

BAZAR AMERYKAŃSKI Hurtowa sprzedaż materiałów włókienniczych - galant. Konfekcji, męskiej, damskiej i chłopięcej, Łódź, Plac Wolności 10, tel. 159-17. Członkowie Zw. Zaw. 10% zniżki. 1-31

HURTOWA I DETALICZNA sprzedaż manufaktury, L. POMARAŃSKA CZ. ŁUKASIAK Łódź, Plac Wolności 11 tel. 108-94 1-31

DOM MODY Józef Kobusiewicz, poleca: ubiory Męskie, Chłopięce i Damskie, palta, Łódź, Piotrkowska 157, tel. 256-82. 1-31

A. SZYDEŁOWSKI i S-ka Hurtowa Sprzedaż Manufaktury i Galanterii, Łódź, Piotrkowska 89, tel. 159-63 1-15

ZYLETKI, smoczki, gruszki gumowe, drobna galanteria Z. JUNGOWSKI, Nowomiejska 3. Ceny hurtowe. 2-16

DUŻY WYRÓB konfekcji Damskiej, Męskiej i Dziecięcej dla Zw. Zaw. Zniżka EUGENIUSZ FIGIEL i Ska, Piotrkowska 38, tel. 260-40. 10-24

SPRZEDAŻ Konfekcji Dziecięcej i Bielizny Damskiej „KACIK DZIECKA”, W. Leśniewski Łódź, ul. Nawrot 2 10-24

KOŁDRY

PRACOWNIA KOŁDER I BIELIZNY Janina Kapalska, Łódź, Zawadzka 11. 1-15

PRACOWNIA KOŁDER I WYKWINTNEJ BIELIZNY wykonuje szybko, solidnie, ceny przystępne F. KUNICKA, Warszawa, Plac Zbawiciela 8 1-15

SPRZEDAŻ MANUFAKTURY Kołder i Dodatków Krawieckich Wielki wybór kołder i adamaszków kołdrowych, JOZEF NOWAK, Łódź, Jaracza 8. 1-15

PRACOWNIA KOŁDER I BIELIZNY Zofia Łukasiewicz, wykonuje szybko, solidnie i tanio Łódź, Nawrot 6, tel. 107-41. 1-15

WYROBY ZAKOPIAŃSKIE

SPRZEDAŻ MATERIAŁÓW ŁOKCIOWYCH Galanterii i Wyróbów Zakopiańskich Hurt-Detal TADEUSZ SITEK i S-ka, Łódź, Piotrkowska 117. 1-31

BIELIZNA

WYKWINTNA BIELIZNĘ Męską, uszyjesz sobie tylko w ł-mie Łódzka Wytwórnia Bielizny CZ. BOGUCKI i S-ka, Łódź, Piotrkowska 6 Zakład przyjmuje tylko z powierzonych materiałów. Specjalność koszule sportowe. 1-31

WYRÓB TRYKOTU I BIELIZNY TRYKOTOWEJ Ludwik Raziewicz i S-ka, Łódź, Próchnika 5, tel. 131-74 1-31

WYRÓB I SPRZEDAŻ Bielizny Damskiej, Męskiej i Dziecięcej, Łódź, Jaracza 10, wejście z bramy. 1-15

MEBLE

MEBLE komplety i sztuki pojedyncze, wyrób własny, Zakład Stolarski ANTECKI JAN, Jr. Łódź, Gdańska 42. 1-15

WYTWORNIA I SPRZEDAŻ MEBLI Józef Janacek, Łódź, Gdańska 38 wejście z ul. Więckowskiego. 1-31

HURT - DETAL. Artykuły gospodarstwa domowego. Galanteria metalowa. Wózki dziecięce. Łózka metalowe. Wagi. JAN BOROWSKI i S-ka, Łódź, Piotrkowska 16, tel. 191-92 5-20

ZAKŁAD STOLARSKI Stanisław Maciaszek, Łódź, Śródmiejska 32. 1-15

MEBLE Tanie oddają Zakłady Stolarskie Spółdzielnia „BUDOWA”, Łódź, Piotrkowska 154 w podwórzu, tel. 202-84, 209-76. Wykonuje również wszelkie roboty budowlane. 1-31

MEBLE, jadalnie, sypialnie, gabinety, urzędzenia biur i sklepów poleca Mechaniczna Stolarnia WŁADYSŁAW JANKOWSKI, Łódź, Łomżyńska 20/22. Sklep i Biuro, Piotrkowska 161, tel. 133-80. 1-31

ZAKŁAD STOLARSKO - MEBLOWY K. Lipiński, Łódź, Jaracza 18, poleca najtaniej wszelkie wyroby. 1-15

ZAKŁAD WYROBÓW KOSZYKARSKICH, Stanisław Nowak, Łódź, ul. Nawrot 4 poleca meble i galanterię koszykową. Specjalność: Kosze dla fabryk. 1-15

WYROBY Koszykarsko-Drzewne E. BEREZKA, Łódź, ul. Zachodnia 29. Poleca: Zabawki dziecięce. Foteliki-leniwce, galanterię koszykową. 1-15

WYROBY PAPIERNICZE

J. WISNIEWSKI i S-ka, Łódź, Piotrkowska 44. Sprzedaż pap. art. intro. i łykowych. 1-15

BIBUŁKĘ PAPIEROSOWĄ „PODKOWA” z bocianem poleca Wytwórnia Bibulek, Łódź, Piotrkowska 49. 1-31

SKŁAD MATERIAŁÓW PISMIENNYCH Józefa Nowak, Łódź, Główna 9. Sprzedaż ozdób choinkowych. 1-15

WYTWORNIA PUDEŁEK TEKSTUROWYCH Łódź, Piotrkowska 135 w podwórzu, tel. 116-98. 1-15

WYROBY JURILERSKIE

ZEGARKI, srebrne pudernice, papierońnice, złote obrączki poleca najtaniej Z a k i a d Zegarmistrzowski „GWARANCJA” Zawadzka 17. Tamże naprawa. 6-21

GALANERIA SKÓRZANA

GALANERIA PODRÓŻNICZA, Stanisław Tepl, Łódź, Piotrkowska 35, tel. 183-31. 1-31

TOREBKI DAMSKIE i Walizki ZYGMUNT KARON, Łódź, Piotrkowska 115, tel. 173-50

MUZYKA

SKŁAD INSTRUMENTÓW Muzycznych „MELODIFON” L. Stępniewski, Łódź, Piotrkowska 155 1-15

ŁALKI - OZDOBY CHOINKOWE

KLINIKA LALEK reperacja Parasoli KAROLINA SOŁTYS, Łódź, ul. Wschodnia Nr 32. 4-10

WIADRA Ocynkowane, GARNKI Kamienne, SŁOJE Kwasoodporne

poleca ze składu CENTRALA ZBYTU PRZEMYSŁU MINERALNEGO

Oddział w Łodzi, Kilińskiego 70, tel. 127-32

PRZETARG NIEOGRANICZONY

Spółdzielnia Budownictwa Wiejskiego „SAMOPOMOC CHŁEPSKA” z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie, oddział w Łodzi ul. Piotrkowska 26 ogłasza przetarg nieograniczony na budowę;

A. Podstacji wysokiego napięcia. B. Linii wysokiego napięcia w tartaku „Samopomocy Chłopskiej” w Strykowie.

Wszelkie informacje, ślepe kosztorysy otrzymać można w Spółdzielni Budownictwa Wiejskiego oddział w Łodzi ulica Piotrkowska 26 w godz. od 9-tej do 13-tej.

Oferty w zalakowanych kopertach z napisem „Budowa podstacji wysokiego napięcia” należy składać do dnia 20,12 br. do godz. 12-tej w Wydziale Gospodarczym Spółdzielni.

Otwarcie ofert nastąpi w dniu 20.12. 47 r. o godz. 13-tej. Spółdzielnia zastrzega sobie prawo wyboru oferenta bez względu na wysokość oferty oraz unieważnienie przetargu bez podania powodów.

LICHTARZYKI CHOINKOWE, kołcówki do świecidełek, T. UMIĘCKI i S-ka, Łódź, Próchnika 16. 1-31

PACIORKI I PRACOWNIA KWIATÓW SZTUCZNYCH „ALEKSANDRA WOELFLE”, wł. Aleksandra Zięglarowa Łódź, Piotrkowska 118 I piętro. 1-15

KLINIKA LALEK, S. POWIERSKA Łódź, Sienkiewicza 50 1-15

ART. SPOŻYWCZE I CUKIERNICZE

F. BLACHOWIAK i S-ka Sp. z. o. o. Łódź, Piotrkowska 11 tel. 117-32. Hurtowa sprzedaż art. kolonialnych i spożywczych

FABRYKA CUKRÓW i Czekolady „DELICJA” Łódź, Zeromskiego 31 tel. 185-27. Radom Zakładacym udzielamy rabatu przy wcześniejszym zamawianiu 1-31

WYTWORNIA WAFELI ALEKSANDER MACIASZCZYK, Łódź ul. Piotrkowska 92, tel. 173-62 poleca płatki choinkowe kolorowe i wafle różnych form. 1-31

KOSMETYKA

ARTYKUŁY FRYZJERSKIE i Perfumeryjno-Kosmetyczne JOZEF POPEŁAWSKI, Łódź, ul. Sienkiewicza 63 tel. 152 02. 1-15

LABORATORIUM CHEMICZNO-KOSMETYCZNE „CORDEL” właściciel Piotr Andrzejewski, Łódź, ulica Nowomiejska Nr. 3 tel. 204-81 poleca: Kremy pastę do zębów, pudry, pomadki do warg, różę, perfumy, wody kwiatowe itp. artykuły własnej produkcji. Uwaga: Pierwszą transakcją zawieram za okazaniem potwierdzenia zgłoszenia o koncesję. 1-31

TAPICERSTWO

SPOŁDZIELNIA PRAC TAPICERSKICH „WYGODA”, Łódź, Zawadzka 18. 1-15

KUŚNIERSTWO

PRACOWNIA KUŚNIERSKA wykonuje wszelkie roboty w zakresie kuśnierstwa, Łódź, Jaracza 12. 1-31

RADIO I ELEKTROTECHNIKA

FACHOWA NAPRAWA Radioodbiorników Sprzedaż lamp radiowych I. Fisziel, Łódź, Śródmiejska 4 tel. 256-65. 1-31

K. BORKOWSKI i T. SCHMIDT. Sprzedaż żyrandoli, lamp i innych artykułów elektro-technicznych. Łódź, Piotrkowska 125 tel. 214-56

PRECISIOUS-RADIO Łódź, Sienkiewicza 2. Remont radioodbiorników i budowa nowych na zamówienie. Wzmacniacze Szybko - tanio - fachowo. 1-31

ARTYKUŁY TECHNICZNE

E. RENGEL i S. PAWŁOWSKI Skład Artykułów Technicznych, Łódź, Piotrkowska 150 tel. 100-84. 1-31

HURTOWA I DETALICZNA Sprzedaż artykułów wodociagowych, piecowych i naczyń „ZELART”. Łódź, Narutowicza 22 tel. 135-82

STANISŁAW MAKOWSKI i S-ka. Sprzedaż wyrobów żelaznych, narzędzi i art. gospodarstwa domowego. Łódź, Piotrkowska 109, tel. 208-63. Przedstawicielstwo wag firmy Hess w Lublinie. 1-31

SPRZEDAŻ ARTYKUŁÓW ŻELAZNYCH WŁ. SIEMPIŃSKI, Łódź, ul. M. Nowolki 5 (dawnej Pomorska) telefon 141-58. 10-24

OGŁOSZENIA DROBNE

Zasubione dokumenty Lekarze

DR KOWALSKI MIECZYSEAW specjalista weryperyczne - skórne Al. 1-go Maja 3, 8-10. 4-7. 11182

Kupno - Sprzedaż NAJKORZYSTNIEJ kupisz, sprzedasz, zamienisz obrączkę, zegarek, pierścionek w sklepie 11-go Listopada 3. 11987

Różne JĘCZEK LUCYNA, zam. w Łodzi przy ul. Dowborczyków 3. zatrudniona w Min. Przem. i Handlu - Fundusz Aprowizacyjny - Oddział w Łodzi - Gdańska 88, proszona jest o zgłoszenie się do redakcji po zagubioną kartę „M” - na m-c grudzień br.

PRZYBLAKAŁ się pies, wyżeł, Wschodnia 22 m. 6.

TEATRY

PAŃSTWOWY TEATR WOJSKA POLSKIEGO Dziś o godzinie 15 „Krakowiacy i Górale” Wszystkie bilety sprzedane. Passe-partout nieważne.

TEATR POWSZECHNY Dziś o godzinie 19,15 premiera niesterzającej się nigdy komedii Fredry „DAMY I HUZARY”.

TEATR KAMERALNY DOMU ŻOŁNIERZA Ostatni tydzień o godzinie 19,15 „Amfion 38”.

Teatr „SYRENA” o g. 19,30 „Wgląd w Rząd”. Teatr „OSA” o g. 19,30 „Pierwsze Żądła”.

Sala Teatr. Domu Kult. o g. 19,15 „Suta Cygańska”.

KINA

ADRIA (Marszałka Stalina) - „Curie-Skłodowska”. Początek seansów: w dni powszednie 16,30, 18,30, 20,30, w niedzielę od 14,30.

BAJKA (Franciszkańska 31) - „Kopciuszek”. Początek seansów: w dni powszednie 17, 19, 21, w niedzielę od 15-tej.

BAŁTYK (Narutowicza 20) - „Znak Zorro”. Początek seansów w dni powszednie 15,30, 17,30, 19,30, 21,30, w niedzielę i święta - 13,30.

GDYNIA (Daszyńskiego 2) - „Curie-Skłodowska”. Początek seansów: w dni powszednie 17, 19, 21, w niedzielę od 15-tej.

HEL (Legionów 2-4) - „Ulica ziołczyków”. Początek seansów: w dni powszednie 17, 19, 21, w niedzielę i święta od 15-tej.

MUZA (Ruda Pabianicka) - „Błyskawica”. Początek seansów: w dni powszednie 18, 20, w niedzielę i święta 16, 18, 20.

OSWIATOWE (Piotrkowska 243) - „Samotny żagiel” i dodatki oświatowe.

POLONIA (Piotrkowska 67) - „Ludzie bez skrzydeł”. Początek seansów: 17, 19, 21, w niedzielę od 15-tej.

PRZEDWIOSNIE (Zeromskiego 74-76) - „Baryłeczka”. Początek seansów: 17, 19, 21, w niedzielę od 15-tej.

REKORD (Rzgowska 2) - „Zapomniana melodia”. Początek seansów: w dni powszednie 16,30, 18,30, 20,30, w niedzielę od 14,30.

ROBOTNIK (Kilińskiego 178) - „Zenobia”. Początek seansów: w dni powszednie 17, 19, 21, w niedzielę i święta od 15-tej.

ROMA (Rzgowska 84) - „Goal”. Początek seansów: 17, 19, 21, w niedzielę i święta od 14,30.

Początek seansów: 16,30, 18,30, 20,30, w niedzielę i święta od 14,30.

STYLOWY (Kilińskiego 123) - „Moja Siostra Eileen”. Początek seansów: 17, 19, 21, w niedzielę od 15-tej.

SWIT (Bałucki Rynek 5) - „Mściwy Jastrząb”. Początek seansów w dni powszednie 16, 18,30, 21, w niedz. i święta 13,30.

ŁĘCZA (Piotrkowska 108) - „Moja siostra Eileen”. Początek seansów: 17,30, 19,30, 21,30 w niedzielę od 15,30.

TATRY (Sienkiewicza 40) - „Carrie Kłamię”. Początek seansów: 17, 19, 21, w niedzielę 15

WISŁA (Daszyńskiego 1) - „Spotkanie” oraz dodatek: mecz bokserski Helsinki - Śląsk. Początek seansów: 17, 19, 21, w niedzielę od 15-tej.

WŁOKNIARZ (Zawadzka 16) - „Znak Zorro”. Początek seansów w dni powszednie 15, 17, 19, 21, w niedz. i święta 13.

WOLNOŚĆ (Napiórkowskiego) - „Czarodziejski kwiat”. Początek seansów: 16,30, 18,30, 20,30, w niedzielę od 14,30.

ZACHĘTA (Zgierska 28) - „On czy ona”. Początek seansów: 16, 18,30, 21.

PRZETARG NIEOGRANICZONY

Rejonowa Centrala Apropowizacyjna w Łodzi ogłasza przetarg nieograniczony na dostawę artykułów żywnościowych dla stołówek fabrycznych. Ziemiopłody muszą odpowiadać wymogom giełdowym, a mięso i przetwory - pierwszej jakości.

Rejonowa Centrala Apropowizacyjna zastrzega sobie prawo wyboru oferenta bez względu na cenę oraz przeprowadzenie przetargu ustnego lub piśmiennego między wybranymi oferentami, a także unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

Oferty w zalakowanych kopertach z napisem: „Przetarg na dostawy stołówkowe” na leży składać w Wydziale Zakupu RCA w Łodzi Plac Zwycięstwa 2-4.

Otwarcie kopert odbędzie się 20-go grudnia 1947 r o godz. 11-ej. 12013

OGŁOSZENIE

Dyrekcja Lasów Państwowych Okręgu Łódzkiego powtórnie ogłasza na dzień 19.12. 47 r. godz. 9-ta sprzedaż w drodze publicznej licytacji nadające się do rozbiórki na części: samochody ciężarowe, osobowe i ciągniki oraz wraki i karoserie które oglądać można codziennie w godzinach od 11-tej do 13-tej w garażach Dyrekcji przy ul. Jaracza 61 w Łodzi. Wszelkie informacje tamże.

Przystępujący do licytacji zobowiązani są wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej.

ZŁOŻ OFIARĘ na Pomoc Zimową

Z życia Partii Ze sportu

ZEBRANIA KÓŁ PPR.

W dniu dzisiejszym odbędą się zebrania kół w następujących fabrykach i instytucjach:

KUDA PABIANICKA

O godz. 12-ej komitet fabryczny PZPB w Rudzie Pabianickiej. O godz. 16-ej robotnicy wydziału ruchu. O godz. 13-ej Starorudzka — zmiana II.

WIDZEW

O godz. 14-ej przedziałnia egipska — zmiana II. O godz. 15-ej f. „Kunert”.

GÓRNA

O godz. 15.30 PWR. O godz. 15-ej Ubezpiec. Spół. O godz. 18-ej terenowe kola „Kowalski”, „Karczemski”.

SRÓDMIEJSKA — LEWA

O godz. 15.30 f. „Wudke”, Produkcja Filmu Polskiego. O godz. 16-ej f. „Greilich”, Atelier Filmu Polskiego, KEŁ — koło 5. O godz. 8-ej rano Posterunek Łódź Fabryczna MO. O godz. 17-ej f. „Hartwig”. O godz. 15-ej f. „Syrena”.

SRÓDMIEŚCIE

O godz. 17-ej CZPW. O godz. 16-ej CT Składnica Dzielniarsko-Pończ. Nr 2. O godz. 15-ej Zjedn. Mat. Piśm. i Biur. O godz. 19-ej kolo przy Zw. Fryzjerów. O godz. 15.30 Spółdzielnia, Wojskowa. O godz. 18-ej kolo terenowe.

STAROMEJSKA

O godz. 18-ej f. „Tamara”. O godz. 13.30 F-ka Obuwia Nr 1. O godz. 14-ej tkalnia — zmiana I, przedziałnia zmiana II PZPB Nr 2. O godz. 16-ej Wykończalnia oraz pracownicy kuchni PZPB Nr 2. O godz. 14-ej f. „Gutman”.

BALUTY

O godz. 14-ej 11-kom MO. O godz. 15.30 PZPJG Nr 8. O godz. 19-ej kolo terenowe „Naprzód”.

WSPÓLNE ZEBRANIE KÓŁ NAUCZYCIELSKICH PPR i PPS.

W dniu 13 bm. (sobota) o godzinie 18.45 w lokalu ZNP ul. Zachodnia Nr 72 odbędzie się wspólne zebranie Kół Nauczycielskich PPR i PPS., na którym kurator tow. Jan Baculewski wygłosi referat na temat: „Problem modelu nowego człowieka”. Sympatycy obu Kół mile widziani.

DZIEŃ ŁÓDZI
ODCZYT PAUL ELUARDA

W dniu 10 bm. w lokalu Klubu Literatów odbył się odczyt bawliwego z wizytą w Polsce wielkiego francuskiego poety Paul Eluarda.

I. Prelegent przedstawił liczną zebraną publiczność w jak silnym stopniu poeci francuscy byli związani z walczącym ludem francuskim, biorąc czynny udział w walce i stając się organizatorami tego ruchu. Dzieła poetów walczącej Francji, związanych ściśle z życiem swego narodu, wyrażają przeżycia i tęsknoty mas ludowych. Ilustracja wygłoszonych tez były wiersze własne i innych poetów francuskich z tego okresu, odczytane przez Paul Eluarda.

Z okazji pobytu w Łodzi wielkiego poety francuskiego, bojownika Ruchu Oporu i członka francuskiej partii komunistycznej, Zarząd Oddziału Związku Literatów złożył na pomoc dla strajkujących we Francji sumę 25 tysięcy złotych.

TOW. PRZYJAŹNI POLSKO-RADZIECKIEJ ORGANIZUJE AKADEMIE

Między 5-ym grudnia, dniem Konstytucji ZSRR a dniem 21-go grudnia, dniem urodzin Generalissimusa Stalina na terenie Kół Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej w Łodzi odbędzie się akademie i odczyty związane z powyższymi uroczystościami. W akademiach tych wezmą poza dobrze już znanymi, nowi prelegenci z Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej oraz własne zespoły artystyczne poszczególnych Kół.

WERYFIKACJA

Zarząd Grodzki Związku Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację w Łodzi przypomina wszystkim członkom, którzy nie weryfikowali stopni podoficerskich na bytych w konspiracji, że termin składania dokumentów do weryfikacji upływa z dniem 15.12.1947 r. Po terminie wnioski przyjmowane nie będą.

PODZIĘKOWANIE

Zarząd Grodzki Związku Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację w Łodzi składa serdeczne podziękowanie Spółdzielni Pracy „Zbieracz” za ofiarę 10.000 zł, złożoną na sieroły po poległych Uczestnikach Walki Zbrojnej, celem uświetnienia i zasilenia funduszu gwiazdkowego.

PRZYJAZD DO POLSKI CZESKIEGO CHÓRU DZIECIĘCEGO

Dnia 10 grudnia br. przybył do Polski na szereg występów świetny Czeski Chór Dziecięcy z Pragi, założony w roku 1932 przez Jana Kuhna, obecnego dyrygenta tego znakomitego zespołu.

Czeski Chór Dziecięcy, odznaczający się pierwszorzędnym materiałem głosowym i wzo rową dyscypliną śpiewawczą, zdobył w roku 1935 na Międzynarodowym Konkursie Muzycznym pierwsze miejsce.

Świętym Zespołem Czeski koncertować będzie w Łodzi w piątek 12 grudnia br. o godz. 5-ej popoł. punktualnie w Teatrze Powszechnym. Ograniczona ilość biletów w cenie 50 zł w kasie Teatru w dniu koncertu od godz. 3-ej po południu.

Lekkoatletyka w Z. S. R. R. to potęga
Imponujący bilans tegorocznego sezonu lekkoatletów radzieckich

Królowa sportów letnich — lekkoatletyka zakończyła już swój sezon w całej Europie. Doskonałym bilansem może się ona poszczycić w ZSRR.

W tegorocznych mistrzostwach lekkoatletycznych w ZSRR wzięło udział 1.100 sportowców.

Drużyny sportowe składały się zarówno ze znanych już lekkoatletów, jak i z młodego narobku, który w wielu wypadkach okazał się rewelacyjnym. Mistrzostwa wykazały wyższy poziom, niż w roku ubiegłym, chociaż w niektórych konkurencjach wyniki były gorsze, niż przed wojną. Ale za to tylko kilku uczestników nie osiągnęło norm III kategorii, podczas gdy w roku ubiegłym ilość ich była wyższa. Najlepszy poziom wykazały konkurencje techniczne, jak biegi z płotkami i rzuty.

MŁODZIEŻ IDZIE

Mistrzostwa przeszły zasadniczo pod znakiem młodzieży, która ujawniła bogate i niewyczerpane jeszcze talenty. Jeśli nie wszystkim młodym udało się zdobyć tytuły mistrza ZSRR, to w każdym razie młodzi zajmowali drugie i trzecie miejsca. I tak np. w biegu na 100 m za Krakulowem uładowali się na drugim i trzecim miejscu młodzi sprinterzy Gilde i Filin. W biegu na 800 i 1.500 m drugie i trzecie miejsce zajęli nieznani dotychczas Ri-

minisz i Sidorenko. Na 5.000 i 10.000 m za Waininem był Popow, który zapowiada się na pierwszorzędnego długodystansowca.

ŁUNIEW WIELKĄ NADZIEJĄ ZSRR

W biegach z płotkami świetne rezultaty osiągnęli Bulanczuk i Łuniew. Łuniew będzie w przyszłym sezonie czołowym biegaczem przez płotki, skoro potrafił tego samego dnia dwa razy poprawić rekord ZSRR w biegu na 200 m. Paraz pierwszy w historii lekkoatletyki ZSRR 19-letni chłopak zdobył tytuł mistrza. Łuniew przebiegł 200 m z płotkami w czasie 24,4 sek., a 200 m bez płotków w 23,2. Przeskoczenie dziesięciu płotków zajmuje mu więc zaledwie 1,2 sek., gdy innym potrzeba na to najmniej 3 sekund. Jeśli więc Łuniew ulepszy swą szybkość ma zapewnione mistrzostwo w przyszłym roku na trzech dystansach biegu z płotkami.

WÓLKOW NA CZELE DZIESIĘCIOBOJWCÓW

Wspaniałe rezultaty osiągnął też nowy dziesięcioboista, pogromca Kuźniecowa — Wólkow. Nie wykorzystując swych wszystkich możliwości w sprincie, biegu przez płotki, rzucie dyskiem i kulą, zdobył on lekko mistrzostwo ZSRR. Znaczący zapowiadają, że w przyszłym roku Wólkow osiągnie z pewnością 7.400 punktów, czyli znajdzie się wśród najlepszych dziesięcioboistów na świecie.

Analiza dziesięciu najlepszych w każdej konkurencji wykazuje też przewagę młodzieży. Najbardziej pociesającym objawem jest

N. Dumbadze (ZSRR) rekordzistka świata w rzucie dyskiem

fakt, że pięciu w pierwszej dziesiątce można śmiało zaliczyć do rezerwy, które dopiero w przyszłym sezonie ukażą wszystkie swe możliwości.

10-CIU NAJLEPSZYCH.

Jak już wspomnieliśmy, wyniki osiągnięte w roku tym były lepsze niż w ubiegłym. Średnie wyniki dziesięciu najlepszych z każdej konkurencji przedstawiają się następująco (na pierwszym miejscu z 1946 r. — na drugim z 1947 r.):

- Mężczyźni: skok w dal 6,81 — 5,86; skok wzwyż 1,80 — 1,85; skok o tyczce 3,75 — 3,82; bieg na 100 metrów 11,1 — 10,99; 200 m 23,0 — 22,9; 800 m 1,57,4 — 1,57,4; 1.500 m 4,05,6 — 4,02,0; 3.000 m 9,47,0 — 9,38,0; 5.000 m 15,39,8 — 15,31,0; 110 m przez płotki 16,4 — 15,8; 400 m przez płotki 58,6 — 58,5; rzut oszczepem 56,94 — 59,03; rzut kulą 13,71 — 14,17; rzut młotem 46,33 — 47,10; trójskok 13,54 — 13,81.
- Kobiety: skok w dal 5,21 — 5,33; skok wzwyż 1,46 — 1,50; bieg na 200 m 28,3 — 28,3; bieg na 800 m 2,22,7 — 2,19,5; bieg 80 m z pł. 12,2 — 12,0; rzut kulą 12,26 — 12,27; rzut dyskiem 38,61 — 39,50.

LEPIEJ, NIŻ W ROKU UBIEGŁYM

Z powyższego zestawienia widać, że wyniki mężczyzn są lepsze, niż w roku ubiegłym, za wyjątkiem biegu na 800 m. Wyniki kobiet są także lepsze, zwłaszcza w rzutach i skokach. Najlepszym punktem mistrzostw były biegi średniodystansowe i bieg na 5.000 m. W porównaniu z wynikami przedwojennymi słabsze wyniki notuje się w biegach z płotkami na 110 i 400 m, w skoku o tyczce, w dal i wzwyż i w rzucie oszczepem.

Wyniki juniorów są na gorszym poziomie, ale w niektórych konkurencjach dorównują wynikom seniorów. Trzeba podkreślić zwłaszcza rzut kulą moskwiwką Borodimowej — 12,58 i skok w dal Gierasimowej — 5,46.

REPUBLIKI POŁUDNIOWE SŁABSZE

Jeśli chodzi o poszczególne republiki — to poza dobrą drużyną moskiewską, najlepszy poziom wykazali sportowcy Ukrainy. Lepsze rezultaty niż w roku ubiegłym osiągnęły drużyny Kazachstanu, Kirgizji i republiki Karelo-Fińskiej. Natomiast republiki południowe wykazały słaby poziom swych drużyn.

W każdym razie mistrzostwa lekkoatletyczne ZSRR w roku bieżącym wykazały najwyższy poziom w historii lekkoatletyki ZSRR.

Piłka nożna zagranicą

BRUKSELA. — W tabeli mistrzowskiej rozgrywek piłkarskich w Belgii prowadzi obecnie zespół „Malinois” — 18 punktów, 2) „Union St. Gilloise” — 16 punktów 3) „Boom” — 15 pkt.

RZYM. — W mistrzowskich rozgrywkach piłkarskich we Włoszech, na czele tabeli znajdują się równocześnie 2 kluby — „Milano” i „Torino” — mające po 16 punktów, 3) „Internazionale” — 14 pkt., 4) „Juventus” i „Bologna” — po 13 punktów.

PARYŻ. — Na czele tabeli mistrzostw piłkarskich Francji I-ej Ligi znajduje się „Reims” — 21 punktów, 2) „Lille” — 20 pkt., 3) i 4) „Marseille” i „St. Etienne” — po 18 pkt.

BELGRAD. — W finałowym spotkaniu o puchar Marszałka Tito, „Partyzant” pokonał „Na sze Sztrvdla” w stosunku 2:0.

W obliczu Olimpiady

„Bomba atomowa” USA nie wywołała paniki w Szwajcarii

Szwajcarski Komitet Organizacyjny Zimowych Igrzysk Olimpijskich w St. Moritz odrzucił rezolucję Amerykańskiego Komitetu Olimpijskiego w sprawie niedopuszczenia do igrzysk drużyny hokejowej Amatorskiego Zw. Hokejowego (AIKA), jako reprezentacji Stanów Zjednoczonych.

Przewodniczący Komitetu dr Kraatz stwierdził, że już na kongresie w Sztokholmie było postanowione, iż ostateczna decyzja w sprawie dopuszczenia do rozgrywek olimpijskich sportnej reprezentacji hokejowej USA zapadnie na zebraniu Międzynarodowej Ligi Hokejowej, która odbędzie się w dniach 13 i 14 grudnia.

Łyżwiarze ZSRR

wzją udział w mistrzostwach Europy

Jak donosi prasa czeska, Związek Radziecki weźmie udział w mistrzostwach Europy w jeździe szybkiej na lodzie, które odbędą się w Hamarze w dniach od 17 — 18 stycznia 1948 roku.

Groźba wycofania reprezentacji USA z Igrzysk Zimowych — powiedział dr Kraatz — jest tylko strzałem na postrach.

17 i 18 grudnia koszykarki czeskie grają w Łodzi

Doskonały zespół kobiecy w koszykówce — AC „Sparta” z Pragi, przybywa do Polski. Pierwszy swój mecz rozegrają Czeski w Warszawie z drużyną AZS, następnego dnia spotkają się z reprezentacją Warszawy, 15 bm. grać będą w Poznaniu z „Wartą”, 17 bm. spotkają się w Łodzi z miejscowym AZS, a 18-go — z reprezentacją Łodzi. 20 i 21 „Sparta” rozegra dwa spotkania w Krakowie.

Przybycie doskonałego zespołu czeskiego wzbudziło w kraju duże zainteresowanie i pozwoli fachowcom na zorientowanie się o istotnej wartości kobiecej koszykówki w Polsce.

Nowe premiery Teatru Kameralnego „Inspektor przyszedł” Priestley’a

Mimo niestabnego powodzenia jakim cieszy się Komedja Giraudoux „Amfitrion 38” Teatr Kameralny około 17-go grudnia wystawia nową sztukę. Będzie nią grana obecnie z ogromnym powodzeniem w Warszawie komedia Priestleya „Inspektor przyszedł” w reżyserii Axera i dekoracji Kosińskiego. Rola tytułową zagra Stanisław Dączyński, reszta

ról obsadzona będzie przez Horecką, Mikołajewskiego, Drapińską, Tatarskiego i Bugajskiego.

Następną premierą Teatru Kameralnego będzie nigdy nie starzejąca się, jedna z najpiękniejszych sztuk Moliere’a „Szkoła Żon” w reżyserii prof. Bogdana Korzeniowskiego. Role główne w tej sztuce zagrają: Mrozowska, jako Anusia i Woszczerowicz, jako jej ojciec.

Przemysł wełniany walczy o pierwszeństwo

We współzawodnictwie tkaczy pracujących na czterech krosnach w PZPW Nr 1 pierwsze miejsca uzyskały: Lucyna Wojtak (150 proc.) i Maria Terpilak (147,9 proc.).

W PZPW Nr 2 wyróżnili się: Zdzisław Frąckiewicz (148,5 proc.), Waław Linczewski (142,4 proc.) i Stefan Andrzejczak (135,9 proc.).

W PZPW Nr 3 na czoło wysunęli się: Hieronim Walczak (150 proc.) i Władysław Jóźwiak (143 proc.). Halina Surowiec osiągnęła 141,6 proc.

W PZPW Nr 35 odznaczyli się: Jan Kału-

ziak (157 proc.), Jan Zakrzewski (154,6 proc.) i Władysław Magier (154,6 proc.), a w PZPW Nr 36: Waław Ebel (150 proc.), Jerzy Wójcicki (145,8 proc.) i Władysław Staniewski (131,2 proc.).

Kto pierwszy?

We współzawodnictwie międzyfabrycznym w przemyśle bawełnianym w d. 5 grudnia pierwsze miejsce zajęły PZPB w Ozorkowie. Następnego miejsca zajęły PZPB Nr 3 i PZPB Nr 16.

OGŁOSZENIE

Zakład Oczyszczania Miasta w Łodzi ogłasza publiczny przetarg ustny (licytacje) na sprzedaż 3 koni roboczych.

Cena wywoławcza zł 120.000.

Przetarg (licytacja) odbędzie się w pierwszym terminie, w dniu 18 grudnia 1947 roku o godzinie 9 w drugim dnia 20 grudnia 1947 roku w Łodzi przy ul. Armii Czerwonej 32 (Tabor Konny). Tamże w godzinach urzędowych obejrzyć można wystawione na sprzedaż konie.

Wadium kaucyjne w wysokości 1 proc. ceny wywoławczej przyjmować będzie urzędnik na miejscu w dniu sprzedaży od godziny 8 do 9.

Odczytanie warunków przetargu nastąpi na miejscu przed rozpoczęciem przetargu (licytacji).

Łódź, dnia 9 grudnia 1947 roku

ZAKŁAD OCZYSZCZANIA MIASTA W ŁODZI